

Jogszabályok

Észak-Magyarország JOGpontok

2009. évi CXV. törvény az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről (2020.01.01.-2020.06.30-ig hatályban)

Az Országgyűlés - elismerve a kisvállalkozók gazdasági életben betöltött kiemelkedő szerepét - az egyéni vállalkozói tevékenység megkönnyítése, az egyéni vállalkozók adminisztratív terheinek csökkentése, az Európai Unió szabályaival való összhang megteremtése és az egyéni vállalkozók cégalapításának elősegítése érdekében a következő törvényt alkotja:

1. § E törvény szabályozza az egyéni vállalkozók tevékenysége megkezdésének, folytatásának, szünetelésének és megszűnésének, valamint a Magyarországon székhellyel rendelkező egyéni cég alapításának, működésének és megszűnésének feltételeit, tagjának vagy tagjainak jogait és kötelezettségeit.

I. FEJEZET

AZ EGYÉNI VÁLLALKOZÓ

Az egyéni vállalkozói tevékenység

2. § (1) Magyarország területén természetes személy a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerinti letelepedés keretében üzletszerű - rendszeresen, nyereség- és vagyonszerzés céljából, saját gazdasági kockázatvállalás mellett folytatott - gazdasági tevékenységet egyéni vállalkozóként végezhet.

(2) E törvény rendelkezéseit nem kell alkalmazni

- a)* a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mezőgazdasági őstermelői tevékenységre,
- b)* a szolgáltató állatorvosi tevékenységre,
- c)* az ügyvédi tevékenységre,
- d)* az egyéni szabadalmi ügyvivői tevékenységre,
- e)* a közjegyzői tevékenységre,
- f)* az önálló bírósági végrehajtói tevékenységre.

3. § (1) Egyéni vállalkozó lehet:

- a)* a magyar állampolgár,
- b)* az Európai Unió tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államnak az

állampolgára, továbbá az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes más állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján a letelepedés tekintetében az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam állampolgáraival azonos jogállást élvező személy, *c)* a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó, *a b)* pontban nem említett olyan személy, aki a szabad mozgás és tartózkodás jogát Magyarország területén gyakorolja,

d) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó bevándorolt vagy letelepedett jogállású személy, a keresőtevékenység folytatása céljából, családegyesítés céljából vagy tanulmányi célból kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkező személy, valamint a humanitárius célból kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkező befogadott és hontalan.

(2) Nem lehet egyéni vállalkozó:

a) kiskorú személy, valamint aki cselekvőképességet érintő gondnokság alatt áll,

b) akit

ba) a 2013. június 30-ig hatályban volt közélet tisztasága elleni [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) XV. Fejezet VII. cím], nemzetközi közélet tisztasága elleni (1978. évi IV. törvény XV. Fejezet VIII. cím), gazdasági (1978. évi IV. törvény XVII. Fejezet) vagy vagyon elleni (1978. évi IV. törvény XVIII. Fejezet) bűncselekmény,

bb) korrupciós [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) XXVII. Fejezet], vagyon elleni erőszakos (Btk. XXXV. Fejezet), vagyon elleni (Btk. XXXVI. Fejezet), szellemi tulajdonjog elleni (Btk. XXXVII. Fejezet), pénz- és bélyegforgalom biztonsága elleni (Btk. XXXVIII. Fejezet), költségvetést károsító (Btk. XXXIX. Fejezet), pénzmosás (Btk. XL. Fejezet), a gazdálkodás rendjét sértő (Btk. XLI. Fejezet), a fogyasztók érdekeit és a gazdasági verseny tisztaságát sértő (Btk. XLII. Fejezet) vagy a tiltott adatszerzés és az információs rendszer elleni (Btk. XLIII. Fejezet) bűncselekmény

miatt jogerősen végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, amíg az elítéléséhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól nem mentesül,

c) akit szándékos bűncselekmény miatt jogerősen egy évet meghaladó, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, amíg az elítéléséhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól nem mentesül,

d) aki egyéni cég tagja vagy gazdasági társaság korlátlanul felelős tagja.

(3) Egy természetes személynek egyidejűleg egy egyéni vállalkozói jogviszonya állhat fenn.

A nyilvántartást vezető szerv és a Hatóság feladatai

3/A. § (1) A nyilvántartást vezető szerv

a) vezeti az egyéni vállalkozók nyilvántartását,

b) működteti a nyilvántartási és ügyviteli feladatokat szolgáló informatikai rendszert,

c) a 19/B. § szerint hatósági ellenőrzést végez, valamint

(2) Az egyéni vállalkozói tevékenységgel kapcsolatos ügyekben eljáró, Kormány által rendeletben kijelölt szerv (a továbbiakban: Hatóság)

- a) országos illetékességgel ellátja az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének és megszüntetésének 5. § (2) bekezdés a) pontja szerinti bejelentésével kapcsolatos feladatokat,
- b) a Kormány által nyújtott elektronikus azonosítási szolgáltatáshoz és biztonságos kézbesítési szolgáltatáshoz regisztrációt biztosít a bejelentést személyesen kezdeményező, elektronikus azonosítással és biztonságos kézbesítési szolgáltatással nem rendelkező bejelentő számára,
- c) tájékoztatást nyújt az egyéni vállalkozói tevékenység folytatásához szükséges információkról, az egyéni vállalkozói tevékenység folytatásáról, a képzéshez, valamint a hatósági engedélyhez vagy bejelentéshez kötött gazdasági tevékenységekről,
- d) ellátja az egyéni vállalkozói igazolvány kiállításával és nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat,
- e) az egyéni vállalkozó székhelye szerinti illetékességgel hatósági ellenőrzést folytat, valamint
- f) ellátja a jogszabály által hatáskörébe utalt egyéb feladatokat.

Az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének bejelentése

4. § (1) Az egyéni vállalkozói tevékenység nyilvántartásával kapcsolatos hatósági feladatokra az e törvényben foglalt eltérésekkel megfelelően alkalmazni kell a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek a nyelvhasználatra és a tolmács igénybevételére, az adatkezelésre, a joghatóságra, hatáskörre és illetékességre, a kapcsolattartás általános szabályaira, a képviselőre, az iratra, a határidő számítására, a kérelemre, a közreműködő hatóságra, az igazolási kérelemre, a hatósági ellenőrzésre, a jogorvoslatra, az eljárási bírság kiszabására, továbbá a költségmentességre vonatkozó rendelkezéseit azzal, hogy ahol a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény ügyfelet említ, azon a bejelentőt kell érteni.

(2) Az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének, megszüntetésének bejelentése

a) elektronikus úton, elektronikus azonosítást követően vagy

b) a Hatóságnál

kezdeményezhető.

(3) Az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelésének bejelentésével, valamint a változásbejelentéssel kapcsolatos eljárások kizárólag elektronikus úton, elektronikus azonosítást követően kezdeményezhetők.

(4) Az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdése iránti eljárás hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton nem folytatható le.

5. § (1) Az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének feltétele, hogy az erre irányuló szándékáról a természetes személy a nyilvántartást vezető szervhez e törvény rendelkezéseinek megfelelő bejelentést nyújtson be.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bejelentés

a) a Hatóság útján vagy

b) elektronikus azonosítást követően az erre a célra rendszeresített űrlapon (a továbbiakban: elektronikus bejelentés)

kell megtenni.

6. § (1) A bejelentésnek tartalmaznia kell: *a)* a bejelentő családi és utónevét, születési családi és utónevét, anyja családi és utónevét, születési helyét és idejét, lakcímét vagy

szálláshelyét (a továbbiakban együtt: lakcím),
állampolgárságát,

b) nyilatkozatot arról, hogy nem állnak fenn a 3. §-ban meghatározott kizáró okok,

c) a főtevékenységet, és a folytatni kívánt egyéb tevékenységet (tevékenységeket) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeleten alapuló TEÁOR-számokból képzett a mindenkor hatályos Önálló vállalkozók tevékenységi jegyzéke (ÖVTJ) szerinti ÖVTJ kód szerint megjelölve,

d) a székhely, valamint szükség szerint a telephely (telephelyek) és a fióktelep (fióktelepek) címét,

e) az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben (a továbbiakban: Art.) meghatározott további adatokat és nyilatkozatokat, amelyek az állami adóhatósághoz való bejelentkezési kötelezettség teljesítéséhez szükségesek.

(2) A bejelentési űrlapnak tájékoztatást kell tartalmaznia arról, hogy a bejelentő mely adatai és milyen célból kerülnek be az egyéni vállalkozói nyilvántartásba és ezek közül melyek lesznek bárki számára megismerhető, nyilvános adatok.

(3) A székhely, telephely, fióktelep fogalmára a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Az 5. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti bejelentés során kitöltött bejelentési űrlap írásbeli jognyilatkozatnak minősül. 7. § (1) Ha az 5. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti bejelentő a bejelentési űrlapot nem megfelelően töltötte ki, erről a tényről - a bejelentés hiányainak, illetve hibáinak megjelölését és az egyéni vállalkozói tevékenység bejelentés nélküli megkezdésének, valamint folytatásának jogkövetkezményeire való figyelmeztetést tartalmazó - automatikus visszajelzést kap.

(2) Ha az 5. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti bejelentő a bejelentési űrlapot megfelelően töltötte ki, vagy a bejelentő az 5. § (2) bekezdés *a*) pontja szerint jár el, a nyilvántartást vezető szerv haladéktalanul, automatikusan, az e célra rendszeresített elektronikus rendszeren keresztül - a megállapításukhoz szükséges adatoknak az illetékes hatósághoz történő továbbítását követően - beszerzi az

egyéni vállalkozó adószámát és az egyéni vállalkozó statisztikai számjelét.

(3) A (2) bekezdésben foglalt adatok beérkezését követően a nyilvántartást vezető szerv az egyéni vállalkozót - azonosításra alkalmas nyilvántartási szám megállapításával egyidejűleg - nyilvántartásba veszi, és megküldi vagy a Hatóság közreműködésével átadja a 9. §-ban meghatározott, a nyilvántartásba bejegyzett adatokat tartalmazó értesítést (a továbbiakban: értesítés) a bejelentő részére.

(4) Ha a bejelentő a bejelentési űrlapot megfelelően töltötte ki, a Hatóság és a nyilvántartást vezető szerv nem mérlegelheti a (2) és (3) bekezdésben foglaltak végrehajtását.

(5) A nyilvántartást vezető szerv a 9. § szerinti értesítés megküldésével egyidejűleg a nyilvántartásba vételről értesíti az állami adóhatóságot a Központi Statisztikai Hivatalt, valamint a Hatóságot.

(6) Az egyéni vállalkozói tevékenység a nyilvántartásba vétel napján kezdhető meg.

8. § Az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének bejelentése, a változás-bejelentés, az egyéni vállalkozói

tevékenység szünetelésének és megszűnésének bejelentése díj- és illetékmentes.

9. §A 7. § (3) bekezdése szerinti értesítés tartalmazza:

- a)* az eljáró hatóság megnevezését, az ügy számát, a nyilvántartásba vétel napját,
- b)* az egyéni vállalkozó természetes személyazonosító adatait,
- c)* az egyéni vállalkozó székhelyét, telephelyét (telephelyeit), fióktelepét (fióktelepeit),
- d)* az egyéni vállalkozó főtevékenységének és egyéb tevékenységeinek a 6. § (1) bekezdésének *c)* pontja szerinti megjelölését,
- e)* az egyéni vállalkozó adószámát, statisztikai számjelét és nyilvántartási számát, valamint
- f)* a 6. § (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott adatokra vonatkozó nyilatkozat kivonatát.

Az egyéni vállalkozók nyilvántartása

11. § (1) A nyilvántartást vezető szerv az egyéni vállalkozók nyilvántartási számmal történő azonosítása, illetve más egyéni vállalkozótól való megkülönböztetése céljából, az

egyéni vállalkozók tevékenységének átláthatóbbá tétele, a jogszabályoknak megfelelő működés ellenőrzése érdekében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában rögzíti:

a) az egyéni vállalkozó természetes személyazonosító adatait, lakcímét, állampolgárságát,

b) az egyéni vállalkozók nyilvántartásába történő felvétel napját,

c) az egyéni vállalkozó főtevékenységét és tevékenységi köreit a 6. § (1) bekezdésének *c)* pontjának megfelelően,

d) a székhely, a telephely (telephelyek) és a fióktelep (fióktelepek) címét,

e) szükség szerint az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelésének tényét, kezdő- és zárónapját,

f) az egyéni vállalkozó adószámát, annak hatályos állapotát, az adószám alkalmazásának felfüggesztését, törlését, a felfüggesztés megszüntetését, valamint e határozatok megsemmisítését, hatályon kívül helyezését, módosítását, kiegészítését vagy visszavonását, továbbá a határozat jogerőre emelkedésének napját,

g) az egyéni vállalkozó statisztikai számjelét és nyilvántartási számát,

- i)* a törlés időpontját és okát,
- j)* ha az egyéni vállalkozó halála esetén a 17. § (1) bekezdése szerint a tevékenység folytatására kerül sor, az egyéni vállalkozói tevékenység özvegy, illetve örökös általi folytatásának tényét,
- k)* ha az egyéni vállalkozó gondnokság alá helyezése esetén az egyéni vállalkozói tevékenységet a 17. § (2) bekezdése szerint a törvényes képviselő folytatja, a tevékenység folytatásának tényét, a törvényes képviselő természetes személyazonosító adatait, lakcímét, valamint
- l)* elektronikus dokumentumtárként a megtett bejelentéseket és az azokkal összefüggésben kiállított értesítéseket,
- m)* az egyéni vállalkozónak az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) szerinti hivatalos elérhetőségét.

(1a) Az egyéni vállalkozók nyilvántartása az (1) bekezdés *b)*-*k)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(2) A nyilvántartást vezető szerv az egyéni vállalkozók nyilvántartásába kizárólag az e törvényben meghatározott

esetben jogosult adatokat bejegyezni, valamint a nyilvántartásból adatot törölni. A nyilvántartást vezető szerv a nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg.

(3) A nyilvántartást vezető szerv a 11. § (1) bekezdés *a*) pontjában foglalt adatok változását a személyiadat- és lakcímnnyilvántartást, valamint a központi idegenrendészeti nyilvántartást vezető szerv értesítése alapján vagy a nyilvántartásba történő bekérdezés útján, hivatalból jegyzi be a nyilvántartásba.

(4) A személyiadat- és lakcímnnyilvántartást, valamint a központi idegenrendészeti nyilvántartást vezető szerv haladéktalanul értesíti a nyilvántartást vezető szervet az egyéni vállalkozó halálának tényéről, valamint időpontjáról.

(5) A nyilvántartást vezető szerv az (1) bekezdés *m*) pontja szerinti adatot az E-ügyintézési tv. szerinti rendelkezési nyilvántartásból átveszi, ha azt az egyéni vállalkozó oda jelentette be.

(6) Ha az egyéni vállalkozó az (1) bekezdés *m*) pontja szerinti adatot a nyilvántartást vezető szerv felé jelentette be, a

nyilvántartást vezető szerv azt az (5) bekezdés szerinti nyilvántartásnak haladéktalanul átadja.

12. § (1) A nyilvántartást vezető szerv az állami adóhatóság elektronikus értesítése alapján, hivatalból intézkedik az egyéni vállalkozó adószáma alkalmazásának felfüggesztése, törlése, a felfüggesztés megszüntetése, valamint e határozatok megsemmisítése vagy hatályon kívül helyezése, továbbá a határozat jogerőre emelkedése napjának bejegyzéséről.

(2) A nyilvántartást vezető szerv köteles az egyéni vállalkozók családi és utónevét, valamint a 11. § (1) bekezdés *b)-h)* pontjában meghatározott adatokat, az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság megszűnése esetén annak időpontját - ha az egyéni cég alapítása miatt történt, akkor ennek tényét - a nyilvántartásból törölt egyéni vállalkozó családi és utónevét, valamint nyilvántartási számát a törlés tényének feltüntetésével naprakészen, bárki számára díjmentesen megtekinthetően az interneten folyamatosan hozzáférhetővé tenni.

13. § (1) A nyilvántartást vezető szerv a nyilvántartásban szereplő adatokat - a gazdasági forgalom biztonsága, a

vállalkozói tevékenység gyakorlásával összefüggő jog vagy tény igazolása céljából - az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság megszűnésétől számított tíz évig kezeli.

(2) Adatigénnyelssel jogosult átvenni az egyéni vállalkozó 12.

§ (2) bekezdésében meghatározott nyilvános nyilvántartásban (a továbbiakban: nyilvános nyilvántartás) nem szereplő valamennyi adatát

a) a bíróság a büntetőeljárás lefolytatása, büntetés és intézkedés végrehajtása, továbbá polgári perben a tényállás megállapítása céljából,

b) a rendőrség a bűncselekmények és szabálysértések felderítése céljából,

c) a nyomozó hatóság és az ügyészség büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetés és intézkedés végrehajtása céljából.

(3) Adatigénnyelssel jogosult átvenni az egyéni vállalkozónak a nyilvános nyilvántartásban nem szereplő adatai közül az egyéni vállalkozó anyja nevét, születési helyét és idejét és elektronikus elérhetőségét, valamint lakcímét a bíróság, az ügyészség, a közjegyző, a bírósági végrehajtó, a gazdasági vagy szakmai kamara, valamint a közigazgatási szerv

közfeladatai, valamint a jogi képviselő jogi képviselettel kapcsolatos feladatai ellátása érdekében.

(4) A nyilvántartást vezető szerv és a Hatóság kérelemre adatszolgáltatást teljesít és hatósági bizonyítványt állít ki.

Az egyéni vállalkozói tevékenység gyakorlásával kapcsolatos változások bejelentése

14. § (1) Az egyéni vállalkozó - természetes személyazonosító adatai, lakcíme és állampolgársági adata kivételével - a nyilvántartásban szereplő adatainak megváltozását a változástól számított tizenöt napon belül köteles az e célra rendszeresített elektronikus űrlapon (a továbbiakban: változásbejelentési űrlap) a nyilvántartást vezető szervnek bejelenteni. A változásbejelentési űrlapnak az egyéni vállalkozó családi és utónevét, nyilvántartási számát, valamint a megváltozott adatokat kell tartalmaznia. Az egyéni vállalkozó az állami adóhatóság által vezetett nyilvántartáshoz szükséges - külön törvényben rögzített - további adatokat a nyilvántartást vezető szerv útján is eljuttathatja az állami adóhatósághoz.

-(3)-(4)

(5) Az adatváltozás bejelentésére és nyilvántartásba vételére a 6. és 7. §-t kell alkalmazni azzal, hogy az értesítés az egyéni vállalkozó nyilvántartási számát, a 9. § *a)* és *b)* pontjában meghatározott, valamint az adatváltozással érintett adatokat tartalmazza.

(6) A nyilvántartást vezető szerv az (1), (3) és (4) bekezdésben foglalt esetekben a megváltozott adatokról értesíti az állami adóhatóságot a Központi Statisztikai Hivatalt, valamint a Hatóságot.

Az egyéni vállalkozói tevékenység

15. § (1) Az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói tevékenységéből eredő kötelezettségeiért teljes vagyonával felel.

(2) Az egyéni vállalkozó több tevékenységet folytathat, tevékenységét több telephelyen, fióktelepen végezheti.

(3) Ha valamely gazdasági tevékenység gyakorlását jogszabály - ide nem értve az önkormányzati rendeletet - hatósági engedélyhez köti, az egyéni vállalkozó e tevékenységét csak az engedély birtokában kezdheti meg, illetve végezheti.

16. § (1) Az egyéni vállalkozó köteles személyesen közreműködni a tevékenység folytatásában, azzal, hogy közreműködőként alkalmazottat foglalkoztathat.

(2) Képesítéshez kötött tevékenységet az egyéni vállalkozó csak akkor folytathat, ha a jogszabályokban meghatározott képesítési követelményeknek megfelel. Jogszabály - ide nem értve az önkormányzati rendeletet - eltérő rendelkezése hiányában képesítéshez kötött tevékenységet az egyéni vállalkozó akkor is folytathat, ha a képesítési követelményeknek maga nem felel meg, de az adott tevékenység folytatásában személyesen közreműködő, általa határozatlan időre foglalkoztatott személyek között van olyan, aki az előírt képesítéssel rendelkezik. A képesítési követelményeknek a tevékenység folytatása során folyamatosan meg kell felelni.

(3) Ha az egyéni vállalkozónak több telephelye (fióktelepe) van, a képesítési követelményekre vonatkozó előírásokat valamennyi telephelyen (fióktelepen) érvényesíteni kell.

(4) Az egyéni vállalkozó gazdasági tevékenysége során az „egyéni vállalkozó” megjelölést (vagy annak e.v. rövidítését)

és nyilvántartási számát neve (aláírása) mellett minden esetben köteles feltüntetni.

(5) Az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba olyan - a 6. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti - tevékenységet jelenthet be, melynek gyakorlására vonatkozó jogszabályi előírásokat teljesítette. Az egyéni vállalkozó köteles haladéktalanul bejelenteni, ha a tevékenység gyakorlására vonatkozó jogszabályi előírásoknak nem felel meg. A bejelentés alapján a nyilvántartást vezető szerv törli a tevékenységet.

(6) Az egyéni vállalkozó székhelye, telephelye és fióktelepe olyan ingatlan lehet, amely az egyéni vállalkozó tulajdonát képezi, vagy amelynek használatára az egyéni vállalkozó egyébként jogosult.

17. § (1) Az egyéni vállalkozó halála esetén az egyéni vállalkozó özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse az egyéni vállalkozói tevékenységet folytathatja, ha az egyéni vállalkozói tevékenység folytatását az e törvényben meghatározottak szerint - az ok bekövetkezésétől számított 90 napon belül - a Hatóságnál személyesen, postai úton vagy elektronikus azonosítást követően elektronikus kapcsolattartás útján bejelent.

(2) Az egyéni vállalkozó gondnokság alá helyezése esetén az egyéni vállalkozó nevében és javára törvényes képviselője az egyéni vállalkozói tevékenységet folytathatja, ha az egyéni vállalkozói tevékenység folytatását az e törvényben meghatározottak szerint - az egyéni vállalkozó gondnokság alá helyezéséről szóló bírósági határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül - a Hatóságnál személyesen, postai úton vagy elektronikus azonosítást követően elektronikus kapcsolattartás útján bejelenti. . – erre a szövegezésre módosult.

(3) A tevékenység folytatásának kezdete az (1) bekezdésben foglalt esetben az egyéni vállalkozó halálát, a (2) bekezdésben foglalt esetben az egyéni vállalkozó gondnokság alá helyezéséről szóló bírósági határozat jogerőre emelkedését követő nap.

(4)

Az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése

18. § (1) Az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói tevékenységét legalább egy hónapig és legfeljebb két évig szüneteltetheti. A szünetelés bejelentésére az e §-ban

meghatározott eltérésekkel az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének bejelentésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) Amennyiben az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltetni kívánja, köteles azt a változásbejelentési űrlapon a nyilvántartást vezető szervnél megfelelő módon bejelenteni, amely a szünetelés tényét és kezdő időpontját az egyéni vállalkozók nyilvántartásába bejegyzi. A szünetelés kezdő napja a bejelentést követő nap. A nyilvántartást vezető szerv a szünetelésről haladéktalanul, elektronikus úton értesíti az állami adóhatóságot a Központi Statisztikai Hivatalt, valamint a Hatóságot.

(3) A szünetelés bejelentését követően, annak tartama alatt az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói tevékenységet nem végezhet, egyéni vállalkozói tevékenységhez kötődő új jogosultságot nem szerezhetsz, új kötelezettséget nem vállalhat. Az egyéni vállalkozó tevékenységének folytatása során a szünetelésig keletkezett és azt követően esedékessé váló fizetési kötelezettségeit a szünetelés ideje alatt is köteles teljesíteni.

(4) Az egyéni vállalkozó szüneteltetett egyéni vállalkozói tevékenységét a változásbejelentési űrlapon benyújtott, az egyéni vállalkozói tevékenység folytatására vonatkozó, a nyilvántartást vezető szervnél megfelelő módon tett bejelentésével folytathatja. A bejelentésben nyilatkozni kell arról, hogy az egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói tevékenység folytatására előírt feltételeknek továbbra is megfelel. A tevékenység folytatásának kezdő napja a bejelentést követő nap. A nyilvántartást vezető szerv a szünetelés záró napját bejegyzzi az egyéni vállalkozók nyilvántartásába, és erről haladéktalanul, elektronikus úton értesíti az állami adóhatóságot a Központi Statisztikai Hivatalt, valamint a Hatóságot.

(6) A szünetelés, valamint a szüneteltetett tevékenység folytatásának bejelentésére és nyilvántartásba vételére a 6. és 7. §-t kell alkalmazni azzal, hogy az értesítés az egyéni vállalkozó nyilvántartási számát, a 9. § *a)* és *b)* pontjában meghatározott adatokat, valamint a szünetelés bejelentése esetén a szünetelés kezdő, a szüneteltetett tevékenység folytatásának bejelentése esetén pedig a szünetelés kezdő és záró időpontját tartalmazza.

Az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság megszűnése

19. § (1) Az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság e törvény erejénél fogva megszűnik

a) ha az egyéni vállalkozó tevékenysége megszüntetését a Hatóságnak vagy a nyilvántartó szervnek bejelenti, a bejelentés napján,

b) ha az egyéni vállalkozó egyéni céget alapított, vagy a 32. § (1) és (2) bekezdése szerint az egyéni cég tagjává vált, a cégbejegyző határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző napon, illetve ha az egyéni vállalkozó átruházással megszerezte az egyéni cég vagyoni betétjét, az átruházás napján,

c) az egyéni vállalkozó halála napján,

d) az egyéni vállalkozó gondnokság alá helyezéséről szóló bírósági határozat jogerőre emelkedésének a napján,

e) ha az adóhatóság törölte az egyéni vállalkozó adószámát, a törlést kimondó határozat jogerőre emelkedésének napján,

f) a 3. § (2) bekezdés *b)*, illetve *c)* pontjaiban meghatározott kizáró ok bekövetkezése esetén, a 19/B. §-ban foglalt összeférhetetlenség megállapításakor, valamint

g) ha az egyéni vállalkozó a 18. § (1) bekezdésben foglalt időpontig nem jelentette be az egyéni vállalkozói tevékenység folytatását vagy megszüntetését, a szünetelés kezdőnapját követő két év elteltét követő napon.

(2) Az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság megszűnése alapjául szolgáló tényről

a) az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetése, valamint a 17. § (1) és (2) bekezdés szerinti tények igazolása érdekében, az egyéni vállalkozó gondnokság alá helyezése esetén a Hatóság, halála esetén a Hatóság vagy a személyiadat- és lakcímnnyilvántartást, illetve a központi idegenrendészeti nyilvántartást vezető szerv,

b) az egyéni vállalkozó adószámának törlése esetén az állami adóhatóság,

c) egyéni cég alapítása, vagyoni betétjének átruházással vagy örökléssel történő megszerzése esetén az egyéni cég székhelye szerint illetékes cégbíróság (a továbbiakban: cégbíróság)

elektronikus úton értesíti a nyilvántartást vezető szervet.

(3) A Hatóság az egyéni vállalkozói tevékenység folytatását megtiltja, ha

a) az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének feltételei nem állnak fenn vagy a tevékenység folytatását kizáró ok áll fenn, így különösen, ha az egyéni vállalkozó nem rendelkezik nyilvántartott székhellyel vagy főtevékenységgel,

b)

c) ha az egyéni vállalkozó a 11. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti tevékenységek egyikét sem folytathatja jogszerűen.

(4) A nyilvántartást vezető szerv azt az egyéni vállalkozót, akinek az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultsága megszűnt, az illetékes hatóság értesítése alapján a jogosultság megszűnésének napjával hivatalból törli a nyilvántartásból, és erről az egyéni vállalkozót - az (1) bekezdés *c)* és *e)* pontjának kivételével - tájékoztatja. A nyilvántartást vezető szerv a nyilvántartásból való törlésről és annak időpontjáról haladéktalanul, elektronikus úton tájékoztatja az állami adóhatóságot a Központi Statisztikai Hivatalt, valamint a Hatóságot.

Az egyéni vállalkozói tevékenység ellenőrzése

19/A. § (1) Az egyéni vállalkozói tevékenység ellenőrzésének célja az egyéni vállalkozói nyilvántartás közhitelességének, valamint az egyéni vállalkozói tevékenység törvényes működésének biztosítása.

(2) A Hatóság ellenőrzési terv alapján és eseti jelleggel ellenőrzi azt, hogy az egyéni vállalkozó működése megfelel-e a jogszabályi rendelkezéseknek.

(3) Amennyiben az ellenőrzés során a tevékenység megkezdésének vagy folytatásának akadálya merül fel, és az elhárítható, a Hatóság - a 19. § (3) bekezdés szerinti jogkövetkezményekre való figyelmeztetéssel - felszólítja az egyéni vállalkozót, hogy az akadályt hárítsa el. Ennek eredménytelensége esetén a Hatóság a 19. § (3) bekezdés szerint jár el.

(4) A Hatóság az egyéni vállalkozó főtevékenysége vagy egyéb tevékenységi köre gyakorlását megtiltja, amennyiben az az e törvényben vagy más jogszabályban előírt követelményeknek nem felel meg, és a Hatóság felszólítása ellenére az egyéni vállalkozó a követelményeknek a megadott határidőn belül nem tett eleget. A Hatóság a tevékenység

gyakorlását megtiltó jogerős döntéséről értesíti a nyilvántartást vezető szervet, amely a főtevékenységet vagy tevékenységi kört törli az egyéni vállalkozók nyilvántartásából.

(5) Amennyiben az egyéni vállalkozó által végzett valamely tevékenység az e törvényben vagy más jogszabályban előírt követelményeknek nem felel meg, és a tevékenységet engedélyező vagy ellenőrző hatóság felszólítása ellenére az egyéni vállalkozó a követelményeknek a megadott határidőn belül nem tett eleget, a tevékenységet engedélyező vagy ellenőrző hatóság a tevékenység gyakorlását megtiltó jogerős döntéséről értesíti a nyilvántartást vezető szervet, amely a főtevékenységet vagy tevékenységi kört törli az egyéni vállalkozók nyilvántartásából.

19/B. § (1) A nyilvántartást vezető szerv az egyéni vállalkozói jogviszony fennállásának időtartama alatt lefolytatott hatósági ellenőrzés keretében ellenőrzi azt is, hogy az egyéni vállalkozó esetében nem áll-e fent a 3. § (2) bekezdés *b)* vagy *c)* pontjában meghatározott kizáró ok, továbbá, hogy nem áll-e valamely tevékenysége tekintetében foglalkozástól eltiltás hatálya alatt.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak érdekében a nyilvántartást vezető szerv - a bűnügyi nyilvántartási rendszerről szóló törvényben az adatigényléshez előírt adatok közlésével az arra előírt feltételek szerint - az egyéni vállalkozói tevékenység folytatására való jogosultság fennállásának ellenőrzése céljából adatot igényelhet és vehet át a bűnügyi nyilvántartó szervtől, a bűnügyi nyilvántartó szerv pedig az adatigénylés alapján a nyilvántartást vezető szerv számára adatot továbbít arra a tényre vonatkozóan, hogy a bűnügyi nyilvántartásokban szerepel-e az egyéni vállalkozóra vonatkozó, a 3. § (2) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja szerinti kizáró okot megalapozó adat.

(3) Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés során a nyilvántartást vezető szerv az egyéni vállalkozó nyilvántartásban szereplő tevékenységi köreinek megjelölésével, a bűnügyi nyilvántartási rendszerről szóló törvényben meghatározott feltételek szerint, az egyéni vállalkozói tevékenység folytatására való jogosultság fennállásának ellenőrzése céljából adatot igényelhet és vehet át a bűnügyi nyilvántartó szervtől, a bűnügyi nyilvántartó szerv pedig az adatigénylés alapján a nyilvántartást vezető szerv számára adatot továbbít

arra a tényre vonatkozóan, hogy az egyéni vállalkozó a megjelölt tevékenységi körökre vonatkozóan foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll-e.

(4) A nyilvántartást vezető szerv az ellenőrzés során a (2) és (3) bekezdés szerint megismert tényre vonatkozó adatokat az ellenőrzés befejezéséig - ha az ellenőrzés alapján hivatalból az egyéni vállalkozó tevékenység megtiltására irányuló eljárást indít, annak jogerős befejezéséig - kezelheti.

19/C. § Ha az egyéni vállalkozó rosszhiszeműen jár el, vagy valótlan adatot szolgáltat, a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerint eljárási bírsággal sújtható.

**1995. évi CXVII. törvény a személyi jövedelemadóról
(2020.01.01.-2020.06.30.)**

(...)

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ÉS ANNAK ADÓJA

VI. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP

Az önálló tevékenységből származó jövedelem

16. § (1) Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut, és amely e törvény szerint nem tartozik a nem önálló tevékenység körébe. Ide tartozik különösen az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő, a bérbeadó, a választott könyvvizsgáló tevékenysége, az európai parlamenti, valamint a helyi önkormányzati képviselői tevékenység.

(2) Az önálló tevékenységből származó bevételből - kivéve, ha törvény másként rendelkezik - a 17-23. § rendelkezéseinek figyelembevételével számított rész a jövedelem.

(3) Önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerz. Önálló tevékenységből származó bevételnek számít az a bevétel is, a) amelynek adózására e törvény választási lehetőséget ad, és a magánszemély e fejezet rendelkezéseinek alkalmazását választja;

b) amely - ha e törvény másként nem rendelkezik - ingatlant, ingó vagyontárgyat hasznosító tevékenységből származik, ideértve a lábon álló termésnek a föld tulajdonosváltása nélkül történő értékesítéséből származó bevételt is.

(4) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül az egyéni vállalkozói tevékenység során személyes munkavégzés címén vállalkozói költségként elszámolt vállalkozói kivét, amellyel szemben költség, költséghányad vagy más levonás nem érvényesíthető.

(5)-(9)

17. § (1) Az önálló tevékenységből származó bevételt a 2. és a 4. számú melléklet rendelkezései szerint kell figyelembe venni.

(2) Az önálló tevékenység bevételének része az ezzel összefüggésben költségtérítés címén kapott összeg.

(3) Az önálló tevékenységből származó bevételből a jövedelmet tevékenységenként külön-külön kell megállapítani. A bevétellel szemben a jövedelem megállapításához elszámolható

a) az e törvényben meghatározott kivételekkel, legfeljebb az adott tevékenység bevételének mértékéig az e tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt - a 3. számú melléklet rendelkezései szerint - elismert költség (tételcs költségelszámolás), igazolás nélkül elismert költség, valamint

aa) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében a 11. számú melléklet szerint a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközök, nem anyagi javak beruházási költségének értékcsökkenési leírása,

ab) az ingatlan-bérbeadási tevékenységből származó bevétel, a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes

feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevétel esetében a 11. számú melléklet szerint a kizárólag bérbeadásra hasznosított tárgyi eszköz értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha a tárgyi eszköz beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása), a nem kizárólag bérbeadásra hasznosított épület időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának, illetve a hasznosított ingatlan-rész felújítási költsége értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha az épület beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása),
ac) az aa)-ab) alpontokban nem említett esetben a tárgyi eszközök beruházási költségének átalány-értékcsökkenése,
ad) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében az elhatárolt veszteség,

vagy

b) az önálló tevékenység bevételének 10 százaléka (10 százalékos költséghányad).

(4) A 16. § (1) bekezdése, valamint e § (3) bekezdése rendelkezésétől eltérően a magánszemély termőföld-bérbeadásból származó bevételének - ha az nem adómentes - egésze külön adózó jövedelem, amelynek bevallására és a jövedelmet terhelő adó megfizetésére vonatkozó szabályokat az adózás rendjéről szóló törvény határozza meg.

(5) Lakás bérbeadása esetén a bérbeadó magánszemély a bérbeadásból származó bevételéből levonhatja a más településen általa bérbevett lakás ugyanazon évben igazoltan megfizetett bérleti díját, feltéve, hogy a bérbeadás, illetve a bérbevétel időtartama a 90 napot meghaladja és a bérbevett lakással összefüggésben a magánszemély más tevékenységből származó bevételével szemben költséget nem számol el, vagy az igazoltan megfizetett bérleti díjat számára még részben sem térítették meg.

18. § (1) A 17. § (3) bekezdése *aa)* és *ab)* alpontjának rendelkezésében említett magánszemély a rendelkezés szerinti tevékenységének megkezdése (újrakezdése) előtt -

legfeljebb három évvel korábban - beszerezett, és utóbb e tevékenység végzésének időszakában felhasználható anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerezett tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolását megkezdheti. Ezt a rendelkezést az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó, illetve a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy épület, épületrész esetében - a korábban bármely tevékenység bevételeivel szemben még el nem számolt mértékig - értékcsökkenést akkor is elszámolhat, ha azt három évnél régebben szerezte meg, vagy a használatbavételi engedélyt három évnél régebben szerezte meg.

(2) A magánszemélynek a 17. § (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontja szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az

adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére - az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve - azonosan kell alkalmaznia.

(3) A 10 százalékos költséghányad alkalmazásának időszakában vagy azokban a naptári években, amelyekben a magánszemély a személyi jövedelemadó-kötelezettségének átalányadózással, tételes átalányadózással tett eleget, vagy ha adókötelezettségét külön törvény szerint bevétele alapján teljesítette, a jövedelemszerző tevékenységéhez használt tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsit), nem anyagi javak erre az időszakra jutó értékcsökkenési leírását elszámoltnak kell tekinteni. Az említett időszakban minden évben a megelőző évekből fennmaradt összes elhatárolt veszteségből 20-20 százalékos szintén elszámoltnak kell tekinteni.

19. § (1) Ha a magánszemély önálló tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján költségei fedezetére vagy fejlesztési célra vissza nem térítendő támogatást kap, akkor a támogatásból származó bevétele tekintetében a (2)-(3) bekezdés rendelkezései szerint állapítja meg a jövedelemszerzés időpontját.

(2) A támogatásnak az a része minősül az adóévben megszerzett bevételnek, amely egyenlő a támogatás felhasználásával teljesített kiadás alapján az adóévben e törvény rendelkezései szerint elszámolt költség(ek) - ideértve az értékcsökkenési leírást is - összegével. Ha a támogatás a folyósítása alapjául szolgáló jogszabály, illetve nemzetközi szerződés rendelkezése alapján e törvény szerint költségnek nem számító kiadás fedezetére (is) felhasználható, akkor a támogatásból az adóévben teljesített ilyen kiadásnak megfelelő részt is az adóévben megszerzett bevételnek kell tekinteni.

(3) Ha a magánszemély a támogatást köteles egészben, vagy részben visszafizetni, akkor a visszafizetett összeg nem minősül megszerzett bevételnek, de a visszafizetés miatt késedelmi kamat, késedelmi pótlék vagy más hasonló jogkövetkezmény címén teljesített kiadását sem számolhatja el költségként. A magánszemély a visszafizetett összegből a (2) bekezdés alapján már elszámolt bevétel tekintetében az önellenőrzésre irányadó rendelkezések szerint járhat el.

(4) Amennyiben a magánszemély a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra előre folyósított támogatás összegét annak

jogszabályban meghatározott célja szerint a megadott határidőig nem használta fel, a támogatás fel nem használt része annak az évnek az utolsó napján minősül bevételnek, amikor a felhasználásra jogszabály szerint nyitva álló határidő lejár, ilyen határidő hiányában a folyósítás évét követő negyedik adóév utolsó napján.

20. § (1) Az erdő véghasználattal érintett kitermelt vagy lábbon álló faállomány értékesítéséből származó bevétel csökkenthető az erdészeti hatóság által erre a célra nyitott, elkülönített számlára befizetett összeggel, de legfeljebb a jogszabályban megállapított, a befejezett célállományra igényelhető normatív erdőfelújítási támogatási értéknek megfelelő összeggel.

(2) Az erdőfelújítás teljesítésének arányában kiutalt normatív támogatás összegéből és az (1) bekezdés rendelkezése szerint befizetett összeg terhére visszautalt összegből akác és lágylombos célállomány esetében az erdőfelújítás kezdő évét követő ötödik év végéig, egyéb fafajtáknál a nyolcadik év végéig költségként az igazolt kiadások számolhatók el, valamint a kiutalt normatív támogatás mértékéig terjedő összeg igazolás nélkül vonható le. A fennmaradó - az

előzőekben említett határidőn túl visszautalt - összeg teljes egészében bevételnek számít.

(3) Az (1)-(2) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása esetén az ott említett bevételekre az átalányadózás nem alkalmazható.

21. § (1) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az e tevékenységéből származó bevételét csökkentheti:

a) a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel,

b)

(2) A vizsga megszerzését követően - az (1) bekezdés szerinti tanulót, illetve képzésben részt vevő magánszemélyt folyamatosan tovább foglalkoztató, valamint a korábban munkanélküli személyt, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személyt, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személyt alkalmazottként foglalkoztató mezőgazdasági őstermelő (e § alkalmazásában: munkáltató), ha nem

alkalmaz átalányadózást, az ezen tevékenységből származó bevételét csökkentheti e személy után a foglalkoztatása ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át befizetett szociális hozzájárulási adó összegével, függetlenül attól, hogy tételes költségelszámolás esetén egyébként költségként is elszámolhatja azt.

(3) A munkáltató a korábban munkanélküli személy esetében akkor járhat el a (2) bekezdésben foglalt rendelkezés szerint, ha a korábban munkanélküli személy alkalmazása óta, illetőleg azt megelőző hat hónapon belül azonos munkakörben foglalkoztatott más alkalmazott munkaviszonyát rendes felmondással nem szüntette meg, és a korábban munkanélküli személy az alkalmazását megelőző hat hónapon belül vele nem állt munkaviszonyban.

22. § (1) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az adóköteles jövedelmének megállapításakor az e tevékenységével kapcsolatban felmerült költséget az adóévben az e tevékenységből származó - a 21. § rendelkezéseinek figyelembevételével csökkentett - bevétele összegéig elszámolhatja, azzal, hogy az adóévben elszámolt elhatárolt veszteség legfeljebb az

elhatárolt veszteség nélkül számított őstermelésből származó jövedelem 50 százalékáig érvényesíthető, az ezt meghaladó költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség) elhatárolhatja. Az elhatárolt veszteség a (2)-(5) bekezdésben foglaltak szerint számolható el.

(2) Az elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő a következő öt adóév (de legkésőbb az őstermelői tevékenység megszűntetésének adóéve) őstermelői tevékenységéből származó jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben, döntése szerinti megosztásban számolhatja el.

(3) Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni. Közös folytatott őstermelői tevékenység esetében a közös tevékenység megkezdésének adóévet megelőzően elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő a 6. számú melléklet rendelkezései szerint megállapított jövedelmével szemben egyénileg számolja el.

(4) Az (1) bekezdés akkor alkalmazható, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

(5) A mezőgazdasági őstermelő az adóévben elhatárolt veszteségét - a (2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül - az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, őstermelői tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékával. E rendelkezést a mezőgazdasági őstermelő döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni. Ha ezzel nem él, vagy ha elhatárolt veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre a (2)-(3) bekezdés rendelkezései alkalmazhatók.

(6) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő az e tevékenységből származó - a 21. § rendelkezései szerint csökkentett - bevételéből ezen bevétel 40 százalékát kistermelői költségátalány címén igazolás nélkül számolhat el, igazolt költségein felül. Ebben az

esetben veszteséget mindaddig nem határolhat el, amíg - választása szerint - ezt a kistermelői költségnyadot elszámolja.

(7) Ha a mezőgazdasági őstermelő e tevékenysége mellett egyéni vállalkozói tevékenységet is folytat,

a) őstermelői bevételként kell figyelembe vennie az őstermelői tevékenység során előállított azon termékek szokásos piaci értékét, amelyeket egyéni vállalkozóként értékesít, azzal, hogy vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazása esetén ez az érték az egyéni vállalkozói tevékenység elismert költségének minősül;

b) egyéni vállalkozói tevékenységből származó bevételként kell figyelembe vennie az *a)* pontban említett termékek értékesítéséből származó ellenértéket is;

c) az egyes tevékenységek folytatása érdekében felmerült költségeket elkülönítve kell nyilvántartania, ha tételes költségelszámolást, illetőleg vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmaz;

d) ha e törvény másként nem rendelkezik, a tevékenységek közös költségeit a bevételek arányában kell megosztani, azzal, hogy

az a)-d) pont rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni, ha a magánszemély a családi gazdaságban őstermelői tevékenységből származó bevétele mellett önálló tevékenységből származó bevételt is szerez.

23. § A mezőgazdasági őstermelőnek (ideértve az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági kistermelőt is), ha az e tevékenységből származó bevétele az évi 600 ezer forintot nem haladja meg, akkor ezen bevételéből jövedelmet nem kell figyelembe vennie, ha meghaladja, akkor ezt a bevételt is beszámítva kell a jövedelmét meghatározni.

A nem önálló tevékenységből származó jövedelem

24. § (1) Nem önálló tevékenység

- a) a munkaviszonyban folytatott tevékenység,
- b) a közfoglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység,
- c) a társas vállalkozás magánszemély tagjának személyes közreműködése,
- d) a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének tevékenysége,

e) a jogszabály alapján választott vagy kijelölt tisztségviselő (ideértve a felügyelőbizottság tagját és a Polgári Törvénykönyv szerinti küldöttgyűlés tagját, de ide nem értve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége, ha ezt a tevékenységet nem egyéni vállalkozóként végzi,

f) a segítő családtag tevékenysége,

g) nemzetközi szerződés hatályában a nem önálló munka, ennek hiányában az adott állam joga szerinti munkaviszony,

h) a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység,

i) az országgyűlési képviselői tevékenység,

j) a nemzetiségi szószólói tevékenység, valamint

k) az állami projektértékelői jogviszony.

(2) A nem önálló tevékenységből származó jövedelmet az e tevékenységből származó bevételből a 25-27. § rendelkezései szerint kell kiszámítani.

(3) Ha a munkavállaló magyarországi foglalkoztatására munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor, a kölcsönbeadó külföldi vállalkozás és a járulékkötelezettségeket a belföldön bejegyzett kölcsönvevő teljesíti, az e foglalkoztatással

összefüggésben a kölcsönvevő az általa juttatott bevétel tekintetében munkáltatóként járhat el.

25. § (1) Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben, vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel munkabér, közfoglalkoztatási bér, tiszteletdíj, illetmény, jutalom, üzemanyag-megtakarítás címén fizetett összeg, költségtérítés, a más személy által fizetett adóköteles biztosítási díj címén kapott bevétel (feltéve, hogy az adóköteles biztosítási díj utáni adó nem a kifizetőt terheli), a társas vállalkozásban személyesen közreműködő magánszemély tag (a továbbiakban: személyes közreműködő) által személyes közreműködése ellenében kapott juttatás, ha azt a társas vállalkozás költségei között számolják el (a továbbiakban: személyes közreműködői díj).
Figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire is, a nem önálló tevékenységből származó bevétel egésze jövedelem, kivéve a nem önálló tevékenységre tekintettel költségtérítés címén

kapott bevételt, melyből levonható - legfeljebb a költségtérítés címén kapott bevétel mértékéig - a 3. számú melléklet rendelkezései szerint elismert költség.

(2) A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni azt a bevételt, amelyet - figyelemmel a (3)-(4) bekezdés rendelkezéseire is - a munkáltatótól a munkába járásról szóló kormányrendelet szerinti munkába járás esetén

a) az utazási bérlettel, az utazási jeggyel történő, az említett kormányrendelet által előírt elszámolás ellenében, legfeljebb a bérlet, a jegy árát meg nem haladó értékben (ideértve azt az esetet is, ha a juttatás a munkáltató nevére szóló számla ellenében történő térítés formájában valósul meg), vagy

b) költségtérítés címén (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is)

ba) a munkában töltött napokra a munkahely és a lakó- vagy tartózkodási hely között és/vagy

bb) hazautazásra a munkahely és a lakóhely között közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként 15 forint értékben kap a magánszemély.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott összeget meghaladó költségtérítés - ha a törvény másként nem rendelkezik - a magánszemély (1) bekezdés szerinti jövedelme.

(4) A magánszemély a munkahelye és a lakóhelye közötti útvonalra gépjárművel történő munkába járás címén költséget nem számolhat el.

(5)-(8)

26. § (1) Ha a munkaviszonyból származó, előző naptári évre vonatkozó bevételt, a munkáltató által kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást a következő év január 10-éig fizetik ki, azt az előző naptári év utolsó napján megszerzett jövedelemnek kell tekinteni.

(2)-(4)

27. § (1) A nem önálló tevékenységből származó bevételt az adóalap megállapítása előtt csökkenti

a) a munkavállalói érdekképviseletet ellátó szervezet részére az adóévben levont (befizetett) tagdíj összege, ideértve az önálló tevékenység hiányában költségként el nem számolható kamarai tagdíj címén befizetett összeget is;

b) figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezésére, a munkáltató által az alkalmazottja számára, a társas vállalkozás által a tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára - a munkaköre (tevékenysége) szerint a munkáltató, a társas vállalkozás által üzemeltetett gépjármű vezetőjeként teljesített kilométer-futásteljesítménye alapulvételével - üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeg, de legfeljebb havi 100 ezer forint.

(2) Üzemanyag-megtakarításnak minősül az az összeg, amely nem több, mint az (1) bekezdés *b)* pontjában említett, útnyilvántartással (menetlevéllel, fuvarlevéllel) igazolt kilométer-futásteljesítmény alapján a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerinti - korrekciós tényezőkkel módosított - alapnorma, és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár figyelembevételével kiszámított összegnek a munkáltató által, a társas vállalkozás által számla (számlák) alapján elszámolt üzemanyag-mennyiség és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár figyelembevételével meghatározott összeget

meghaladó része, ideértve azt az esetet is, amikor a munkáltató, a társas vállalkozás a saját kezelésében lévő töltőállomáson biztosítja az alkalmazottjának, a tagjának az üzemanyag felvételét és az üzemanyag felhasználása során megtakarítás mutatkozik az előzőek szerint meghatározott normához képest.

Egyéb jövedelem

28. § (1) Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy - a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve - a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás. Egyéb jövedelem különösen

a)

b)

c) a magánnyugdíjpénztár tagja egyéni számláján jóváírt tagdíj-kiegészítésnek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett összege,

d) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a tag részére teljesített, e törvény szerint adómentesnek nem minősülő nyugdíjszolgáltatás,

e) a *d)* pontban nem említett önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által nyújtott szolgáltatás (kifizetés, juttatás), kivéve, ha az törvényben meghatározott szolgáltatási körében és feltételekkel jogszerűen nyújtott, e törvény szerint adómentes szolgáltatás,

f) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, igazolt összeg, kivéve

fa) a magánszemély saját befizetését,

fb) azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeget más jövedelemként kell figyelembe venni, vagy a jövedelem megállapításánál bevételként nem kell figyelembe venni,

fc) a fedezeti alapból történő befektetések hozamát,

fd) az értékelési különbözetet,

g) a törvény eltérő rendelkezésének hiányában a társas vállalkozás tagja által az e jogviszonyára tekintettel megszerzett vagyoni érték, azzal, hogy a bevételnek nem

része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt, szabályszerűen igazolt kiadás.

(2) Ha a biztosítás más személy által fizetett díja az 1. számú melléklet 6. pont 6.9. alpontja alapján vagy a kockázati biztosításnak nem minősülő, határozatlan idejű, kizárólag halál esetére szóló életbiztosítás más személy által 2013. január 1-jét megelőzően fizetett díja az 1. számú mellékletnek a befizetés időpontjában hatályos 6. pont 6.3. alpontja alapján részben vagy egészben adómentes volt, akkor - függetlenül a biztosítási szerződés esetleges módosításától - a biztosító teljesítéséből (kivéve, ha a biztosító teljesítése a 1. számú melléklet 6. pont 6.6. alpontja alapján haláleseti, betegségbiztosítási vagy balesetbiztosítási szolgáltatásként adómentes) a kifizetőnek nem minősülő magánszemély által fizetett biztosítási díj, valamint az adóköteles biztosítási díj együttes összegét meghaladó rész egyéb jövedelemnek minősül. A biztosítói teljesítést megelőzően bevételcsökkentő tételként már figyelembe vett díjrészeket figyelmen kívül kell hagyni az egyéb jövedelem biztosítói teljesítés időpontjában történő további megállapítása során.

(3)-(4)

(5) Egyéb jövedelemnek minősül

a) a vásárolt (engedményezett) követelésből származó bevételnek a követelés vásárlási (engedményezési) ellenértékét meghaladó része, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható;

b) az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog átruházásából származó bevételnek a korábban értékcsökkenési leírás címén költségként el nem számolt szerzési értéket és a megfizetett illetéket meghaladó része.

(6)

(7) Egyéb jövedelem - ha e törvény másként nem rendelkezik

-

a) a jog alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog, illetőleg az említett jogosultságok megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes szerzés esetében ideértve a megszerzéskor adóköteles bevételt is) a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része;

b) vételi vagy más hasonló jog gyakorlása esetén a jogosultnál a joggyakorlás tárgyának a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a megszerzésért adott ellenértéket meghaladó rész (a vételi jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes megszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadással, azzal, hogy utóbb a joggyakorlás tárgyának átruházása esetén a megszerzésére fordított összegnek minősül

ba) az e pont szerint megállapított jövedelem is, valamint

bb) a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része is, amely a vételi jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja;

c) eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén a jogosult által megszerzett bevételből a joggyakorlás tárgyának az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét meghaladó rész (az eladási jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes megszerzés esetében ideértve a

jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

ca) az említett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet a joggyakorlás tárgyának átruházására vonatkozó szabályok szerint a *cb)* alpont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

cb) a *ca)* alpont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely az eladási jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja;

d) a jogutódlás révén megszerzett szerzői jog, találmányból és szabadalmi oltalomból eredő jog gyakorlása esetében a bevételnek a jog gyakorlása érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része.

Bármely esetben az e bekezdés szerint meghatározott jövedelem adókötelezettségére a szerzés jogcíme szerinti rendelkezéseket kell irányadónak tekinteni, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az

adatszolgáltatást) teljesíteni, ha a jövedelem megszerzésének e törvény szerinti jogcíme a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével megállapítható.

(8) Ha az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár tagja részére a nyugdíjpénztár a kötelező várakozási idő leteltét követően nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetést teljesít (vagyoni értéket juttat), az adóköteles jövedelmet a következők szerint kell megállapítani: a kötelező várakozási időszak letelte évében és az azt követő első évben kifizetett (juttatott) bevételt, kivéve a fedezeti alapból történő befektetések hozama vagy értékelési különbözet címén az egyéni számlán jóváírt összegből teljesített kifizetést, juttatást (e rendelkezés alkalmazásában a továbbiakban: bevétel) teljes egészében, míg a kötelező várakozási időszak letelte évét követő

- második évben kifizetett (juttatott) bevétel 90 százalékát,
- harmadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 80 százalékát,
- negyedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 70 százalékát,

- ötödik évben kifizetett (juttatott) bevétel 60 százalékát,
- hatodik évben kifizetett (juttatott) bevétel 50 százalékát,
- hetedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 40 százalékát,
- nyolcadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 30 százalékát,
- kilencedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 20 százalékát,
- tizedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 10 százalékát

kell jövedelemnek tekinteni. A kötelező várakozási időszak leteltét követő tizedik évet követően kifizetett (juttatott) bevételt a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni.

A nyugdíjpénztár tagja egyéni számláján a 2007. december 31-ét követően jóváírt tétel nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetése esetén

a) a bevétel teljes egészében egyéb jövedelem arra az összegre vonatkozóan, amelynél a jóváírás és a kifizetés (juttatás) időpontja között tíz év még nem telt el;

b) a jövedelem megállapításának e bekezdésben foglalt szabálya szempontjából a kötelező várakozási időszak letelte évének - a jóváírást követő évet első évnek tekintve - az adott összeg(ek) jóváírásának naptári évét követő tizedik évet kell

tekinteni, azzal, hogy, elsőként a legrégebben jóváírt összegek kifizetését (juttatását) kell vélelmezni.

(9)

(10)-(11)

(12) Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet által vagy az ilyen jogi személy, egyéb szervezet megbízása alapján fizetett kamat és osztalék, valamint az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani. Ugyancsak egyéb jövedelem az olyan államban belföldi illetőséggel bíró személy által fizetett kamat, amely állammal Magyarországnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén.

(13) Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet jogutód

nélküli megszűnése, jegyzett tőkájének tőke kivonás útján történő leszállítása következtében a magánszemély által - tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya alapján - a jogi személy, egyéb szervezet vagyonaából megszerzett bevételnek a jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Ugyancsak egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet vagyonaából a magánszemély által - tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya megszűnése (ide nem értve a részvény, az üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog átruházását) következtében - megszerzett bevételnek a jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír (a jog) megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó, a jövedelemszerzés időpontját a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

(14) Értékpapír vagy más vagyoni érték átruházása esetén egyéb jövedelem az átruházás ellenében megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az ellenértékre a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értéket, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.

(15) Egyéb jövedelem a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott bennfentes kereskedelem vagy tisztességtelen árfolyam-befolyásolás révén megszerzett bevételnek a vele összefüggésben felmerült, igazolt kiadásokat meghaladó része.

(16) Ha az ingatlan fekvése szerinti állammal Magyarországnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, akkor az ingatlan vagy a vagyoni értékű jog átruházásának (59. §) ellenértékéből az a rész, amely meghaladja az ingatlan, illetve a vagyoni értékű jog megszerzésére fordított összeget [62. § (2)-(3) bek.], egyéb jövedelemnek minősül.

(17) A nyugdíj-előtakarékossági számláról adómentes nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás),

átutalás, átvezetés (a továbbiakban együtt: adóköteles
kifizetés) esetén egyéb jövedelem (kivéve, ha külön
rendelet szerint nem kell megállapítani) a nyugdíj-
előtakarékosági számlán lévő, e szolgáltatás értékének
levonása nélkül, szokásos piaci értéken számított követelés
(a továbbiakban: számított követelés) azon része, amely
meghaladja a számlatulajdonos által (nyilvántartott adózott
követelésállomány esetén annak nyilvántartásba vételét
követően) teljesített befizetések, osztalékból származó
jövedelemként jóváírt, nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat
alapján átutalt összegek, valamint a már nyilvántartott
adózott követelésállomány együttes összegét, azzal, hogy

- a) e jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a számlatulajdonos adóköteles kifizetésről rendelkezik;
- b) e jövedelem után adóelőleget nem kell fizetni, az adót a számlatulajdonos magánszemély az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg;
- c) e jövedelem megszerzéséről a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemélynek igazolást ad;

d) adózott követelésállomány alatt a számított követelésből az adóköteles kifizetéssel csökkentett értékreszt kell érteni, amelyet a számlavezetőnek a továbbiakban ekként kell nyilvántartania és minden újabb adóköteles kifizetés alkalmával újra meg kell állapítania.

(18)

(19) A családi pótlék címén megszerzett bevételből nem kell jövedelmet megállapítani.

a)-e)

(20)-(22)

Az összevont adóalap megállapítása

29. § Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági kistermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem. Ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó, a 22 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára

megtérítették), a megállapított jövedelem 82 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni.

(...)

VII. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁNAK MEGHATÁROZÁSA

30. §

Az összevont adóalap adója

31. § Az összevont adóalap adóját az adó mértékével megállapított számított adóból (a továbbiakban: *számított adó*) a 32-33. § rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni.

A külföldön megfizetett adó beszámítása

32. § (1) Ha az adóévi összevont adóalapnak olyan jövedelem is részét képezi, amely után a magánszemély külföldön jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, - ha nemzetközi szerződésből más nem következik - a számított

adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb e jövedelem adóalapjára az adó mértékével megállapított adó. Nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett.

33. §

33/A. §

34. §

VIII. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁT CSÖKKENTŐ KEDVEZMÉNYEK, RENDELKEZÉS AZ ADÓRÓL

35. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.

(2) **36-38. §**

Tevékenységi kedvezmények

39. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a tételes költségelszámolást, vagy a 10 százalékos költséghányadot alkalmazó mezőgazdasági őstermelő e tevékenységből származó éves jövedelme adójának, valamint, ha tételes költségelszámolást alkalmaz, a könyvelői díjkedvezménynek az együttes összege, de legfeljebb 100 ezer forint (őstermelői adókedvezmény). Könyvelői díjkedvezmény címén a könyvelőnek fizetett, számlával igazolt díj vehető figyelembe, de csak olyan arányban, amilyen arányt a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelem az összevont adóalapon belül képvisel. Az őstermelői tevékenységből származó jövedelem adóját úgy kell kiszámítani, hogy meg kell határozni az összevont adóalap adóját e jövedelemmel együtt és nélküle is, és meg kell állapítani a két adóösszeg különbözetét. Az

adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a magánszemély adóbevallásában feltüntesse a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által vezetett ügyfél-nyilvántartási rendszerben nyilvántartott regisztrációs számát. Az e bekezdés alapján érvényesített kedvezmény az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatásnak vagy halászati csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül.

(2)

(3)-(4)

Személyi kedvezmény

40. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás, határozat alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta az adóév első napján érvényes havi minimálbér 5 százalékának megfelelő összeg (személyi kedvezmény).

(2) Súlyosan fogyatékos személynek azt kell tekinteni, aki az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény

igénybevétele szempontjából súlyos fogyatékoságnak minősülő betegségekről szóló kormányrendeletben említett betegségben szenved, továbbá, aki rokkantsági járadékban vagy fogyatékosági támogatásban részesül.

(3)-(12)

41. §

42. §

43. §

44. §

(...)

IX. Fejezet

AZ ADÓELŐLEG MEGÁLLAPÍTÁSA, BEVALLÁSA ÉS MEGFIZETÉSE

Az adóelőleg-fizetési kötelezettség

46. § (1) Eltérő rendelkezés hiányában az összevont adóalap adóját, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadót - az adóbevallásban/munkáltatói adómegállapításban történő utólagos elszámolással - adóelőlegként kell megfizetni.

(2) Nem terheli adóelőleg:

a)-b)

c) a nyugdíj-előtakarékossági számla terhére teljesített nem-nyugdíj szolgáltatás esetében megállapított adóalapot,

d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összeget, ha az egyéb jövedelemnek minősül,

e) a jövedelemszerzés helye szerint olyan államból származó jövedelmet, amellyel nincs Magyarországnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye

azzal, hogy az a)-e) pontokban említett jövedelmek adóját a magánszemély az adóbevallásban állapítja meg és az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(3) Ha az a bevétel, amelyből az összevont adóalapba tartozó jövedelmet kell megállapítani, kifizetőtől származik - a (4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - az adóelőleget a kifizető állapítja meg (a továbbiakban: *adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető*).

(4) A kifizetőnek nem kell adóelőleget megállapítania

a) az őstermelői tevékenységből származó bevételből, ha a magánszemély legkésőbb a kifizetéskor (a juttatáskor)

bemutatja az adóévre hitelesített értékesítési betétlapját, illetve ha családi gazdálkodó (gazdálkodó családtagja), az e jogállását igazoló okiratát; a kifizető az ilyen kifizetéseket is feltünteti a kötelezettséget eredményező kifizetésekről, juttatásokról az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott formában és előírt határidőre teljesítendő bevallásában;

b) a vállalkozói bevételből, ha az egyéni vállalkozó az e bevételéről kiállított bizonylatán feltünteti az egyéni vállalkozói jogállását bizonyító közokirat számát.

(5) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a levont adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét, családi kedvezményt, első házások kedvezményét, valamint az érvényesített személyi kedvezményt.

(6) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető

a) az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is megállapítja, ha annak a bevételből történő levonására bármely okból nincs lehetőség;

b) az *a)* pontban említett esetben - ha

- ba)* a magánszemély vele munkaviszonyban áll -
- bb)* a magánszemély részére bért (is) fizet -
- bc)* társas vállalkozás és a magánszemély a tevékenységében személyesen közreműködő tag -
(az adóelőleg-fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában: *adóelőlegét megállapító munkáltató*) a rendszeresen ismétlődő bevételszerzést (különösen havi/heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) eredményező jogviszonyban álló magánszemély helyett a megállapított adóelőleget megfizeti, és a magánszeméllyel szembeni követelésként nyilvántartásba veszi;
- c)* a *b)* pont szerinti követelését beszámíthatja a magánszeméllyel szemben fennálló bármely kötelezettségébe azzal, hogy a magánszemélyt megillető munkaviszonyból származó rendszeres bevétel esetében a beszámítást követően kifizetendő összeg nem lehet kevesebb a minimálbér havi összegének 50 százalékánál;
- d)* a *b)* és *c)* pont rendelkezései helyett az ott említett magánszemély esetében is a (7) bekezdés szerint jár el, ha a magánszeméllyel szemben nincs - valamint az adóévben a

körülményekből következően várhatóan nem is keletkezik - olyan pénzben teljesítendő kötelezettsége, amelyből a le nem vont, de befizetett adóelőleget levonhatná.

(7) A (6) bekezdés *b)* pontjában nem említett magánszemély esetében - amennyiben a bevételt terhelő adóelőleg levonására nincs lehetőség - valamint *d)* pontja rendelkezésének alkalmazása esetén az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg összegét is, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleg le nem vont részét köteles megfizetni. A kifizető az adóelőleg le nem vont részéről az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére.

(8) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek - kivéve, ha a (7) bekezdés szerint az adóelőleg megfizetésére a magánszemély köteles - a megállapított adóelőleget a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig kell megfizetnie, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezése szerint kell bevallania azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt

terhelő adóelőleg vehető figyelembe. Az államháztartásról szóló törvényben meghatározott kincstári körbe tartozó, adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőnek e kötelezettségeit az államháztartásról szóló törvény és annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabály rendelkezéseinek figyelembevételével kell teljesítenie.

(9) Ha a bevétel nem kifizetőtől származik, vagy adóelőleg-levonásra nem kötelezett kifizetőtől származik, valamint a (4) bekezdésben említett bevétel esetében - ide értve a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget is - az adóelőleg megállapítására, megfizetésére, továbbá a (7) bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén megfizetésére a magánszemély köteles (a továbbiakban: adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély) a negyedévet követő hónap 12. napjáig, azonban nem kell adóelőleget fizetnie, mindaddig, amíg az adóév elejétől összesítve, vagy egyébként amely negyedévben a fizetendő összeg nem haladta meg a 10 ezer forintot. A tételes költségelszámolást vagy 10 százalékos költséghányadot alkalmazó mezőgazdasági őstermelőnek az őstermelői bevételeiből számított adóelőleg-alap után az

adóév elejétől megállapított adóelőlegnek az őstermelői adókedvezménynek megfelelő részét nem kell megfizetnie.

(10) A magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában negyedéves bontásban - a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként - vallja be azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (9) bekezdés rendelkezése szerint a negyedévben maga köteles.

Az adóelőleg alapja

47. § (1) Az adóelőleg alapját az adóalap meghatározására irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani, a (2)-(3) bekezdés szerinti eltérésekkel, figyelemmel az (5)-(9) bekezdés rendelkezésére is. Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint - így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt

veszteséget figyelembe véve - meghatározott vállalkozói adóalap.

(2) Az adóelőleg alapja

a) feltéve, hogy nem a *b)-c)* pont rendelkezését kell alkalmazni,

aa) - ha a bevétel adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik - a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti, a bevétel 50 százalékát meg nem haladó mértékű, igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad levonásával meghatározott rész, az előbbiek hiányában, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege (önálló tevékenység esetében a bevétel 90 százaléka);

ab) - ha a bevétel nem adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik - a magánszemély döntése szerinti költség, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő esetében - ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-

megállapítást alkalmaz - legfeljebb az átalány-költség levonásával meghatározott rész, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege;

b) nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve

ba) a kifizető által a munkavállalói érdekképviselési tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy - ha a kifizető a tagdíj levonásában nem működik közre - a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal,

bb) az üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeggel, de legfeljebb havi 100 ezer forinttal;

c) költségtérítés esetében

ca) ha a költségtérítés adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőtől származik, a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti költség levonásával, erre vonatkozó nyilatkozat hiányában legfeljebb az e törvény rendelkezése szerint igazolás nélkül elszámolható költség,

költséghányad levonásával megállapított rész, az említett nyilatkozat és rendelkezés hiányában a bevétel teljes összege (önálló tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítésnél a bevétel 90 százaléka),

cb) a ca) pontban nem említett költségtérítés esetében a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elszámolható igazolt vagy igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad, vagy a magánszemély a döntése szerinti költség, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő esetében - ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz - az átalány-költség levonásával meghatározott rész

(az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem).

(3) A magánszemélynek az adóelőleg-alap meghatározásánál a 17. § (3) bekezdés *a) és b) pont szerinti elszámolási módra* vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére - az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve - azonosan kell alkalmaznia. Ha azonban az adóelőleg-alapok meghatározása 10 százalék költséghányad levonásával történt, a magánszemély az adóbevallásában az adóalap

meghatározásához alkalmazhatja a tételes költségelszámolást, feltéve, hogy a 10 százalékos költséghányad levonását az említett bevételek egyikénél sem érvényesíti.

(4) Nem kell adóelőleg-alapot megállapítani az őstermelői tevékenységből származó bevétel esetén, amíg annak összege az adóév elejétől összesítve az adóévben nem haladja meg a nemleges bevallási nyilatkozat megtételére jogosító összeghatárt, ha azonban meghaladta, akkor az adóelőleg-alapot az adóévben megszerzett összes őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján kell megállapítani.

(5) A (2) bekezdés alkalmazásában az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelemnek a bevételből a bekezdés rendelkezése szerint megállapított rész 82 százaléka minősül, ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó, a 22 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették).

(6)-(9)

Az adóelőleg-nyilatkozat

48. § (1) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a bevételt terhelő adóelőleget a magánszemély által írásban adott vagy a magánszemély által az Eüsztv. szerinti elektronikus azonosítási szolgáltatás alkalmazásával az erre a célra létrehozott elektronikus felületen az adóhatóság felé megtett és az adóhatóság által a kifizető részére elektronikus úton továbbított nyilatkozat (adóelőleg-nyilatkozat) figyelembevételével állapítja meg, ha a nyilatkozatot felszólítására vagy önként a magánszemély a kifizetést megelőzően rendelkezésére bocsátja. Nyilatkozat ~~adható~~ érvényesen esetenként vagy az adóéven belül visszavonásig. Adható azzal, hogy a korábbi nyilatkozat visszavonásának minősül az is, ha a magánszemély újabb nyilatkozatot tesz. Ha a magánszemély írásban és elektronikus felületen is tett nyilatkozatot, a kifizetőnek az írásban átadott nyilatkozatot kell figyelembe vennie. A nyilatkozat tartalmát érintő bármely változás esetén a magánszemély köteles haladéktalanul új nyilatkozatot tenni. Nem kell új nyilatkozatot tenni, ha a magánszemély a családi kedvezményt már a magzatra tekintettel is érvényesítette.

(2) Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

a) a bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről, költséghányadról,

b) az első házások kedvezményének érvényesítéséről,

c) a családi kedvezmény érvényesítéséről, közös érvényesítéséről,

d) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállásának időtartamáról azzal, hogy a végleges fogyatékos állapotról ugyanazon kifizetőnek elegendő egyszer nyilatkozni,

e) a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye érvényesítéséről.

(3) A magánszemély családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató, a magánszemély részére az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt (különösen havi, heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) juttató kifizető számára adhat. A családi kedvezmény közös

igénybevétele esetén a jogosultakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató, a rendszeres bevételt juttató kifizető - az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával - a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó adóelőlegnyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét;
- b) minden eltartott (kedvezményezett eltartott) nevét és adóazonosító jelét, magzat (ikermagzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;
- c) a nyilatkozó családi kedvezmény közös érvényesítése esetén az erre vonatkozó döntést a másik fél nevét és adóazonosító jelét.
- d) a nyilatkozó magánszemély adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát;
- e) a családi kedvezmény közös érvényesítése esetén a másik fél adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát.

(3a) A magánszemély az első házások kedvezményének érvényesítésére vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató, a magánszemély részére az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt (különösen havi, heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) juttató kifizető számára adhat. A jogosult—házastársakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató, a rendszeres bevételt juttató kifizető a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét;
- b) a kedvezmény közös érvényesítésére vonatkozó döntést, a házastárs nevét és adóazonosító jelét;
- c) a az adott munkáltatónál, kifizetőnél érvényesítendő kedvezmény összegét;
- d) a nyilatkozó magánszemély adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát;

e) az első házások kedvezményének közös érvényesítése esetén a házastárs adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát.

(3b)* A magánszemély a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye érvényesítése érdekében az összevont adóalapba tartozó bevételt juttató kifizető, munkáltató részére nyilatkozatot adhat. Az adóelőleg-nyilatkozat tartalmazza a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét, a nyilatkozó magánszemély részére bevételt juttató kifizető, munkáltató nevét (elnevezését) és adószámát, valamint a 29/D. § (3) bekezdése szerinti gyermekek nevét és adóazonosító jelét, vagy - ha az adóhatóság adóazonosító jelet nem állapított meg - természetes személyazonosító adatait.

(3c)* A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét érvényesítő magánszemély 29/D. § (2) bekezdése szerinti - kedvezményre jogosító - jövedelmének adóelőleg-alapját más kedvezménnyel a kifizető, a munkáltató nem csökkenti, azonban a magánszemély a családi kedvezményről adóelőleg-nyilatkozatot tehet a

munkáltató, az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt juttató kifizető részére. A családi kedvezményről tett adóelőleg-nyilatkozat szerinti családi kedvezmény adóelőleg-alap terhére nem érvényesíthető értékének az adó mértékével [8. §] meghatározott összege a Tbj. szerinti szabályok alkalmazásával családi járulékkedvezményként vehető igénybe.

(4) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában

a) tételes igazolással elszámolható költség levonását kérte, és a nyilatkozat alapján levont költség meghaladja az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelkezései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a költség-különbözet 39 százalékát;

b) a nyilatkozattételkor fennálló körülmények ellenére négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye, családi kedvezmény, első házások kedvezménye, tevékenységi kedvezmény, személyi kedvezmény érvényesítését jogalap nélkül kérte, aminek következtében utóbb befizetési

különbözet mutatkozik, valamint az a) pont szerinti esetben is, a befizetési különbözet 12 százalékát különbözeti-bírsággként az adóévre vonatkozó bevallásban külön kötelezettséggként kell feltüntetnie, és a személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettség szerint kell megfizetnie. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a költség-különbözet az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékát, a befizetési különbözet a 10 ezer forintot nem haladja meg.

(5) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető a kifizetést megelőzően tájékoztatja a magánszemélyt az adóelőleg-nyilatkozat lehetőségéről és az adott vagy nem adott nyilatkozat következményeiről.

A fizetendő adóelőleg

49. § (1) Az adóelőleg a 47. § szerint megállapított adóelőleg-alap - az ~~első házaspár~~ a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét, a családi kedvezményt, az első házaspár kedvezményét érvényesítő magánszemély esetében az adóévben az adóelőleg megállapításánál általa, vagy más jogosult által korábban még nem érvényesített

kedvezményel csökkentett adóelőleg-alap - összege után az adó mértékével [8. §] számított összeg, figyelemmel a (2)-(4) bekezdésben foglalt rendelkezésekre is.

(1a) A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményét érvényesítő magánszemély a 29/D. § (2) bekezdése szerinti - kedvezményre jogosító - jövedelmének adóelőleg-alapja más kedvezményel nem csökkenthető. A családi kedvezmény adóelőleg-alap terhére nem érvényesíthető értékének az adó mértékével [8. §] meghatározott összege a Tbj. szerinti szabályok alkalmazásával családi járulékkedvezményként vehető igénybe.

(2) Az (1) bekezdés szerint kiszámított összeget - figyelemmel az (1a) bekezdésben foglaltakra is - legfeljebb annak mértékéig csökkenti - az adóelőleget megállapító munkáltatótól származó bevétel esetében a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján -a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás, határozat alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezmény.

(3) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető (ideértve az adóelőleget megállapító munkáltatót is) az állami adóhatósághoz bejelentett módszerrel állapítja meg az adóelőleget, ha ez által az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözet mérsékelhető. Nem kell bejelentést tenni olyan módszer választása esetén, amelyet a számítástechnikai program kidolgozója az állami adóhatósághoz bejelentett.

(4) Az egyéni vállalkozó által negyedévenként fizetendő adóelőleg

a) a negyedévben elszámolt vállalkozói kivét után az (1) bekezdés szerint megállapított összeg, amelyet a személyi kedvezmény csökkent;

b) a vállalkozói adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

ba) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

bb) az egyéni vállalkozót - az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján - a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleg az adóelőleg-alap 9 százaléka.

(5) Ha a magánszemély saját maga köteles az adóelőleg megállapítására és megfizetésére, az (1) bekezdés szerint megállapított összeget csökkenti a személyi kedvezmény.

(6) Ha az egyéni vállalkozó családi járulékkedvezményt kíván igénybe venni, akkor - saját döntése alapján, az e fejezetben előírtaktól eltérően - a vállalkozói kivét vagy az átalányban megállapított jövedelem adóelőlegét havonta állapítja meg és vallja be.

(7) Amennyiben a négy vagy több gyermeket nevelő anyának minősülő magánszemély kedvezményre való jogosultsága az adott negyedév egészében nem áll fenn, és az adott negyedévi, jogosultsági időszakban megszerzett, összevont adóalapba tartozó önálló tevékenységből származó jövedelmének adóelőleg-alapja másként nem állapítható meg, azt az adott negyedévi önálló tevékenységből származó jövedelem adóelőleg-alapjának a jogosultsági időszak hónapjával (hónapjaival) arányos részeként kell figyelembe venni.

HARMADIK RÉSZ

EGYES KÜLÖN ADÓZÓ JÖVEDELMEK

X. Fejezet

A VÁLLALKOZÓI SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ, AZ ÁTALÁNYADÓZÁS ÉS A TÉTELES ÁTALÁNYADÓZÁS

Az egyéni vállalkozó adózása

49/A. § (1) Az egyéni vállalkozó a 49/B. § rendelkezései szerint megállapított vállalkozói adóalapja után vállalkozói személyi jövedelemadót, vállalkozói osztalékalapja után az e törvény szerint előírt adót fizet (a továbbiakban: vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó), vagy az e törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott feltételekkel átalányadózást választhat.

(2) Egyéni cég alapítása esetén, tevékenysége megszűnésére tekintettel az egyéni vállalkozó a cégbejegyző határozat

jogerőre emelkedésének napját megelőző napra vonatkozóan

a) leltárt készít, valamint nyilvántartásai alapján tételes kimutatást állít össze a követelésekről, nettó értéken a tárgyi eszközökről, nem anyagi javakról - megjelölve az egyéni cég tulajdonába nem pénzbeli hozzájárulásként kerülőket azon az értéken is, amely értéket az egyéni cég alapító okiratában rögzít;

b) - a (3)-(4) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve - megállapítja az adókötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén

a) a fejlesztési tartalékra, a foglalkoztatási kedvezményre, a nyilvántartott adókülönbözetre vonatkozó szabályok szempontjából, az előírt nyilvántartási kötelezettség betartása mellett - az egyéni vállalkozó döntése szerint -,

b) az egyéni cég tulajdonába adott eszköz esetében érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, a kisvállalkozások adókedvezményére vonatkozó szabályok szempontjából

nem kell a magánszemély egyéni vállalkozói jogállását megszűntnek tekinteni.

(4) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén a vállalkozói bevételek és költségek megszűnéssel összefüggő elszámolására irányadó rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a leltárban, illetve a tételes kimutatásban feltüntetett, nem pénzbeli hozzájárulásként az egyéni cég tulajdonába adott eszköz

aa) alapító okiratban meghatározott értéke vállalkozói bevételnek,

ab) értékcsökkenési leírásként a tulajdonba adásig még el nem számolt, a tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása szerinti nettó értéke vállalkozói költségnek minősül;

b) a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában a magánszemélynek az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését követően a megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig az egyéni cég tulajdonába nem adott követelésre tekintettel befolyt ellenértéket (bevételt) a megszűnés

adóévében megszerzett vállalkozói bevételként kell figyelembe vennie;

c) a volt egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggésben felmerült kiadásoknak az egyéni cég által történő megtérítése a volt egyéni vállalkozó számára nem keletkeztet bevételt, ha ezen kiadások közvetlenül szolgálják az egyéni cég tevékenységét (ideértve különösen a szállítói követelések megtérítését).

(5) A magánszemély az adóévről szóló adóbevallásában

a) a (2)-(4) bekezdés szerint megállapított jövedelmet, valamint az annak megfelelő vállalkozói személyi jövedelemadó- és vállalkozói osztalékalap utáni adókötelezettségét bevallja

vagy választhatja, hogy

b) a (3)-(4) bekezdés rendelkezéseinek és a megszűnés szabályainak figyelmen kívül hagyásával is megállapítja a jövedelmét, valamint az annak megfelelő adókötelezettséget, és

c) az *a)* pont szerinti adókötelezettségnek a *b)* pont szerinti adókötelezettséget meghaladó részét - ha az a 10 ezer forintot meghaladja - három egyenlő részletben,

ca) az első a *b)* pont szerinti adókötelezettséggel együtt az adóévi,

cb) a további két részletet a következő két adóévi kötelezettségként vallja be,

a megszűnés adóévéről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és az adót e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(6) Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja, a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan az egyéni vállalkozói tevékenységét megszünteti azzal, hogy

a) a foglalkoztatási kedvezménnyel, a nyilvántartott adókülönbözettel, a kisvállalkozások adókedvezményével összefüggő, a megszüntetésre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmaznia;

b) adómegfizetési kötelezettség esetén késedelmi pótlék nélkül

ba) a kisvállalkozói kedvezménnyel összefüggésben, az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, az érvényesítés évében hatályos adómérték felét,

bb) a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékkal összefüggésben - vállalkozói osztalékalap utáni adó-fizetés nélkül - az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, a nyilvántartásba vétel évében hatályos adómértéket kell figyelembe venni;

c) az *a)-b)* pont szerinti kötelezettségek, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadó és a vállalkozói osztalékalap utáni adó együttes összegét csökkenti az elhatárolt veszteség után az adó mértékével számított összeg;

d) a *b)* pont szerinti kötelezettségek esetében - ha együttes összegük a 10 ezer forintot meghaladja - a magánszemély választhatja, hogy három egyenlő részletben,

da) az első a vállalkozói személyi jövedelemadóval és a vállalkozói osztalékalap utáni adókötelezettséggel együtt az adóévi,

db) a további két részletet a következő két adóévi kötelezettségként vallja be, a megszüntetés adóévéről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és azt e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(7) Nem kell a tevékenység megszűnésére irányadó rendelkezéseket alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor - az egyéni vállalkozó tevékenységét folyamatosnak tekintve - úgy kell eljárni, hogy az adóévben az elhunyt egyéni vállalkozó által megszerzett vállalkozói bevétel, elszámolt vállalkozói költség, igénybe vett kedvezmény, elhatárolt veszteség kizárólag az özvegyet, az örökösöt illeti, feltéve, hogy az özvegy, illetve az örökös a tevékenység folytatásának szándékát 90 napon belül bejelenti az állami adóhatóságnak. Az elhunyt egyéni vállalkozó által az adóévben költségként elszámolt vállalkozói kivétet azonban ilyenkor is kizárólag az elhunyt által megszerzett önálló tevékenységből származó jövedelemnek kell tekinteni, de annak összegét - e törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával - az özvegy, illetve az örökös figyelembe veszi a vállalkozói adóalap és vállalkozói osztalékalap, valamint az e jövedelmeket terhelő adó összegének megállapításánál.

(8) A (7) bekezdés rendelkezésétől eltérően, ha az özvegy vagy az örökös egyébként már egyéni vállalkozó, és az elhunyt tőle eltérő adózási mód szerint adózott, az előbbi - amennyiben a törvényi feltételeknek megfelel - a (7) bekezdésben említett határidőn belül választhat, hogy melyik módszer szerint folytatja az egyesített tevékenységet. Ebben az esetben a nem választott adózási móddal folytatott tevékenységre az egyéni vállalkozó az elhalálozás napjára vonatkozóan e törvény rendelkezései szerint, de a tevékenység megszűntetésére irányadó előírások figyelmen kívül hagyásával megállapítja a vállalkozói adóalapot, a vállalkozói osztalékalapot, a vállalkozói személyi jövedelemadót, a vállalkozói osztalékalap utáni adót, vagy az átalányadó alapját, annak adóját és azokat az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallja, az adót a bevallásra nyitva álló határidőig megfizeti. Az egyesített tevékenységre értelemszerűen irányadóak az alkalmazott adózási módról a választott adózási módra történő áttérés esetére és az adózási mód alkalmazási feltételeire vonatkozó rendelkezések.

(9) Az egyéni vállalkozói tevékenység (7)-(8) bekezdés szerinti folytatását a cselekvőképességét elvesztett, illetve

elhunyt magánszemély kifizetői, munkáltatói minőségében keletkezett adókötelezettségének teljesítésére is érteni kell.

A vállalkozói személyi jövedelemadó

49/B. § (1) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó az e tevékenységből származó vállalkozói bevételét a 4. és a 10. számú melléklet rendelkezései szerint, a vállalkozói jövedelmét a vállalkozói bevételből - legfeljebb annak mértékéig, figyelembe véve a (2)-(7) bekezdés rendelkezéseit is - a vállalkozói költség levonásával határozza meg. Vállalkozói költségként a vállalkozói kivét és a vállalkozói bevétel elérése érdekében felmerült kiadás a 4. és 11. számú melléklet rendelkezései szerint számolható el.

(2) Többféle vállalkozói tevékenység esetén azok bevételeit együttesen kell egyéni vállalkozói bevételnek tekinteni, valamint az elérésük érdekében felmerült, e törvényben elismert összes költséget is együttesen kell elszámolni. Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését (ide nem értve az egyéni cég alapítása miatti megszűnést) követően a megszűnés adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) az egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel befolyt ellenérték (bevétel) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő igazoltan felmerült kiadás a megszűnés adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet a magánszemély a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Jogszabály vagy államközi megállapodás alapján a tevékenységhez nyújtott vissza nem térítendő támogatás elszámolására és nyilvántartására az önálló tevékenységet folytató magánszemélyre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4) Az átalányadózást követően a vállalkozói jövedelem szerinti adózásra áttérő egyéni vállalkozónál az áttérés adóévében a vállalkozói bevétel része az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel

összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított.

(4a) Vállalkozói bevételnek minősül az egyéni vállalkozó mint vagyonrendelő által létrehozott bizalmi vagyonkezelési szerződés keretében a vagyonkezelő tulajdonába adott készletek szokásos piaci értéke.

(5) Vállalkozói bevételnek minősül - figyelemmel a (19) bekezdés rendelkezésére - az egyéni vállalkozó által foglalkoztatottak adóévet megelőző adóévi átlagos állományi létszámának az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték és a megelőző adóév első napján érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeg 1,2-szerese, de legfeljebb a korábban érvényesített összes foglalkoztatási kedvezmény összegének 1,2-szerese, azzal, hogy

a) a bevételnek minősülő összeget csökkenti a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának csökkentését megelőző negyedik adóévben vagy azt megelőzően foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg;

b) szülési szabadság, gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, betegség miatti keresőképtelenség, katonai szolgálat teljesítése, büntetés-végrehajtás vagy a foglalkoztatott halála esetén az esemény bekövetkezésének évében és az azt követő évben az előzőek szerint kiszámított összeg nem minősül bevételnek, ha az nem haladja meg az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét;

c) - ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) - a foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg 1,2-szeresének azon része, amelyet - az a)-b)pontban említettek kivételével - az átlagos állományi létszámcsökkenés miatt bevételként még nem vett figyelembe.

(6) A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel - legfeljebb annak mértékéig - csökkenthető:

a) a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképzési

munkaszerződés alapján duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatás esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 24 százalékával;

b) a vizsga megszerzését követően tanuló, illetve a képzésben részt vevő magánszemély a korábban munkanélküli személy, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személy, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy után, alkalmazottkénti foglalkoztatása ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át befizetett szociális hozzájárulási adó összegével; az egyéni vállalkozó a korábban munkanélküli személy esetében akkor járhat el az e pontban foglalt rendelkezés szerint, ha a korábban munkanélküli személy alkalmazása óta, illetőleg azt megelőző hat hónapon belül, azonos munkakörben foglalkoztatott más alkalmazott munkaviszonyát rendes felmondással nem szüntette meg, és a korábban munkanélküli személy az alkalmazását megelőző hat hónapon belül vele nem állt munkaviszonyban;

c) az egyéni vállalkozó saját tevékenységi körében végzett alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés folytatása érdekében felmerült kiadásból - ide nem értve a

társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy más egyéni vállalkozótól közvetve vagy közvetlenül igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján felmerült kiadást - az adóévben költségként elszámolt összeggel, vagy - az egyéni vállalkozó választása szerint, ha a kiadást az adóévben beruházási költségként számolta el - a kísérleti fejlesztésre fordított - alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költség-nyilvántartásában rögzített - beruházási költség alapján állományba vett nem anyagi jószágra az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírás összegével, bármely esetben, feltéve, hogy

ca) a szolgáltatást nyújtó nyilatkozik arról, hogy a szolgáltatást nem belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól megrendelt kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás igénybevételével teljesítette,

cb) az elszámolás nem támogatásból származó bevétellel szemben történt;

a felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia, továbbá bármelyikük által vagy közösen alapított kutatóintézet, kutatóhely (ideértve az Európai Unió tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államnak a megfelelő szervezetét is) és az egyéni vállalkozó által írásban kötött szerződés alapján az egyéni vállalkozó tevékenységi körében közösen végzett alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés esetén az egyéni vállalkozó az előző rendelkezés alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát veheti (de legfeljebb 50 millió forintot vehet) figyelembe, amelynek a (9)-(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;

d) a 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál évi 30 millió forinttal, de legfeljebb a (12) bekezdés rendelkezésében meghatározott összeggel (a továbbiakban: kisvállalkozói kedvezmény), azzal, hogy az egyéni vállalkozó által az adóévben érvényesített kisvállalkozói kedvezmény és a (9)-(10) bekezdésben

meghatározott adókulcs szorzata az állami támogatásokra irányadó rendelkezések alkalmazásában az egyéni vállalkozó választása szerint

da) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak vagy mezőgazdasági csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál,

db) halászati csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül, ha a beruházás a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1379/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységet szolgál,

dc) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak, az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, ha a

beruházás mezőgazdasági termék feldolgozását vagy forgalmazását szolgálja,

dd) minden más esetben az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül;

e)

f) az adóbevallásban tájékoztató adatként feltüntetett, fejlesztési célra - a (16) bekezdés alapján történő elszámolási kötelezettség mellett, a bevallás benyújtásának évét kezdő évnek tekintve nyilvántartásba vett - legfeljebb az adóévben megszerzett vállalkozói bevétel(ek) összegéből az adóévben elszámolt vállalkozói költségek összegét meghaladó rész 50 százaléka, de legfeljebb adóévenként 500 millió forint (fejlesztési tartalék);

g) az adóév első napján, illetőleg a tevékenysége megkezdésének napján 5 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál a (19) bekezdés rendelkezését is figyelembe véve az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának az előző

adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték (tevékenységét megkezdő vállalkozó esetében az adóévi átlagos állományi létszám) és az adóév első napján (a tevékenységét megkezdő egyéni vállalkozó esetében a tevékenység megkezdésének napján) érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeggel (foglalkoztatási kedvezmény), feltéve, hogy az adózónak az adóév végén nincs az állami vagy az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása; az e rendelkezés szerint érvényesített csökkentés (9)-(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;

b)

(7) Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség - figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is - a következők szerint számolható el:

a) Az elhatárolt veszteséget az egyéni vállalkozó a következő öt adóév (de legkésőbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének adóéve) vállalkozói jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben - döntése szerinti megosztásban - elszámolhatja, azzal, hogy az adóévben elszámolt elhatárolt veszteség legfeljebb az elhatárolt veszteség nélkül számított vállalkozói adóalap 50 százalékáig érvényesíthető. Az egyéni vállalkozó tevékenységének időszaka alatt elhatárolt veszteséget özvegye vagy örököse az egyéni vállalkozóra irányadó rendelkezések szerint számolhatja el, ha az elhunyt magánszemély tevékenységét folytatja, feltéve, hogy a tevékenység folytatásának szándékát három hónapon belül bejelentette az adóhatóságnak.

b)

c) Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni.

d) E bekezdés rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

e) A mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó az adóévben elhatárolt veszteségét - az *a)* pontban foglaltaktól függetlenül - az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékával. Ha ezzel nem él, vagy ha elhatárolt veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre az *a)-d)* pont rendelkezései alkalmazhatók.

f) Ha az egyéni vállalkozónak mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmén kívül más tevékenységből is van egyéni vállalkozói jövedelme, akkor az összes egyéni vállalkozói jövedelméből csak a mezőgazdasági tevékenység arányában megállapított részre alkalmazhatja az *e)* pont rendelkezéseit. A mezőgazdasági tevékenység arányát az

ebből származó vállalkozói bevételnek az összes vállalkozói bevétellel való elosztásával kell megállapítani.

g) E bekezdés alkalmazásában mezőgazdasági tevékenység a 6. számú mellékletben felsorolt tevékenység, továbbá más növénytermesztés akkor, ha ezeket a tevékenységeket egyéni vállalkozóként végzi a magánszemély.

h) A 2003. december 31-éig keletkezett, a vállalkozói jövedelemmel szemben még nem érvényesített elhatárolt veszteség a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint számolható el.

i) Az *e)*-*h)* pont rendelkezéseit az egyéni vállalkozó döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni.

(7a) A reklámadóról szóló törvény alapján a 2014. adóév adóalapjának megállapítása során a reklámadó-alap csökkentő tételként figyelembe vett összeg a személyi jövedelemadókötelezettség megállapítása során elszámolt elhatárolt veszteségnek minősül.

(8) A vállalkozói adóalap

a) az (1)-(7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, azzal, hogy

b) ha az (1)-(5) bekezdés rendelkezései szerint megállapított bevételnek a 4. és 11. számú melléklet szerint elszámolt költséget nem haladja meg, vagy a meghaladó része nem éri el az adóévben a jövedelem-(nyereség-)minimumot, az egyéni vállalkozó választása szerint

ba) adóbevallásában az adózás rendjéről szóló törvény 91/A. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz, vagy

bb) a (23) bekezdésben foglaltak alkalmazásával a jövedelem-(nyereség-)minimumot tekinti vállalkozói adóalapnak.

Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor az *a)* pont és a *bb)* alpont szerinti vállalkozói adóalapot - figyelemmel a (15) bekezdés rendelkezésére - úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

(9) A vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap - ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap - 500 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, az e feletti összegre 19 százalék. Ezt az adót legfeljebb annak összegéig csökkenti

a) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb erre az adóalapra az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó szerint kiszámított adó; az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó az e rendelkezés alkalmazása nélkül, a *b)* pontban foglaltak figyelembevételével megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó osztva a vállalkozói adóalappal; e hányadost két tizedesre kerekítve kell meghatározni; nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár;

b) továbbá - azzal a korlátozással, hogy a csökkentés mértéke nem lehet több az *a)* pont alkalmazása nélkül megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó 70 százalékánál - a 13. számú melléklet rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezmény, azzal, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény - ideértve a

kisvállalkozói kedvezményt is - esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egyet érvényesíthet; a kisvállalkozói kedvezmény és a 13. számú melléklet szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető.

(10) A (9) bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények alapján a csekély összegű (*de minimis*) támogatás adóévi összegét az adóévben érvényesített összes kedvezmény értékéből az 500 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, az e feletti összegre 19 százalék adómértékkel kell kiszámítani.

(11) Amennyiben a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évét követő negyedik adóév utolsó napjáig a (14) bekezdés rendelkezéseiben említett esetek bármelyike bekövetkezik (kivéve, ha annak oka a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belüli visszaadás), az ott meghatározott összeg kétszeresének a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében hatályos (9) bekezdésben meghatározott adókulcs szerinti százalékát adóként kell megfizetni.

(12) A kisvállalkozói kedvezmény nem lehet több a vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget meghaladó

résznél. A kisvállalkozói kedvezmény legfeljebb a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, korábban üzembe nem helyezett, kizárólag üzemi célú egyes tárgyi eszközök, nem anyagi javak adóévi együttes beruházási költsége (ideértve az ilyen eszköz beszerzésére, előállítására fordított, az adóévben költségként elszámolt kiadást is), továbbá a vállalkozói tevékenységet közvetlenül szolgáló ingatlan adóévben felmerült, az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadásként elszámolt felújítási költsége. E rendelkezés alkalmazásakor a tárgyi eszközök közül az ingatlan, valamint a leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai szerinti gép, berendezés, felszerelés, jármű, míg a nem anyagi javak közül a szoftvertermék felhasználási joga, a szellemi termék vehető figyelembe. E rendelkezés alkalmazásakor a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, szellemi termék - ha a cserére visszaadott tárgyi eszközre, szellemi termékre az egyéni vállalkozó a kisvállalkozási kedvezményt érvényesítette -, valamint az üzemkörön kívüli ingatlan és az ültetvény alapján beruházási költség nem vehető figyelembe.

(13) A kisvállalkozói kedvezményre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a (12) bekezdésben említett *a)* üzemkörön kívüli ingatlanak minősül az az ingatlan, amely nincs az adózó vállalkozási tevékenységével közvetlen összefüggésben; ilyenek minősül különösen az üzemen belüli lakóépület, valamint az elsődlegesen jóléti célt szolgáló épület, építmény;

b) a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, kizárólag üzemi célú tárgyi eszköznek minősül a korábban még használatba nem vett személygépkocsi is,

1. feltéve, hogy a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítése esetén az egyéni vállalkozó az adott személygépkocsi után az érvényesítést követő négy adóévben - legfeljebb azonban a (14) bekezdés *a)*, *d)* és *e)* pontjában szabályozott esetek bármelyikének bekövetkeztéig -, cégautó adót fizet,

2. ha a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozó tevékenységének tárgyát, illetve eszközét képezi, azt más célra részben sem használja, és ezt üzleti nyilvántartásai egyértelműen alátámasztják.

(14) A (11) bekezdés rendelkezését a tárgyi eszköz, a szoftvertermék felhasználási joga, a szellemi termék beruházási költségéből (ideértve az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadást, valamint az eszköz beszerzésére, előállítására fordított, a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében költségként elszámolt kiadást is) a kisvállalkozói kedvezmény megállapításánál figyelembe vett részre kell alkalmazni, a következők szerint:

a) ha az eszköz üzembe helyezése, használatbavétele nem történt meg (kivéve, ha az elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás miatt maradt el), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt a kedvezmény érvényesítését követő negyedik adóévre vonatkozó,

b) ha az eszköz az üzembe helyezéskor, használatbavételkor nem felelt meg a (12) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételeknek, a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt az üzembe helyezés, használatbavétel évére vonatkozó,

c) ha az üzembe helyezett, használatba vett eszközt az egyéni vállalkozó a (12) bekezdésben nem említett eszközként

használja (átsorolja), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt - kivéve, ha az eszköz átsorolása elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következménye - az átsorolás évére vonatkozó,

d) ha az eszközt az egyéni vállalkozó - akár üzembe helyezése, használatbavétele előtt, akár utána - elidegenítette (ideértve az ellenszolgáltatás nélküli átadást, valamint a pénzügyi lízing keretében, részletfizetéssel, halasztott fizetéssel átvett eszköznek a szerződés szerinti feltételek teljesülésének megghiúsulása miatti visszaadását), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhöz kapcsolódó részt az elidegenítés évére vonatkozó,

e) ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a kisvállalkozói kedvezmény egészét, illetőleg - az *a)-d)* pont rendelkezéseit is figyelembe véve - a fennmaradó részt a jogállás megszűnésének napjára előírt

adókötelezettség megállapításakor kell figyelembe venni. A (13) bekezdés *b)* 1. pontjában említett személygépkocsi esetében a *b)* és *c)* pontok rendelkezését nem kell alkalmazni.

(15) Ha az adóévi vállalkozói bevétel valamely része külföldi telephelynek tudható be, akkor - ha nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik - a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot ezen bevételből

a) a telephely bevételének megszerzése érdekében bárhol felmerült költségek levonásával és/vagy a (2)-(7) bekezdésben említett bárhol felmerült, növelő, csökkentő tételek figyelembevételével,

b) a más telephely(ek)nek betudható bevételrész(ek) megszerzése érdekében is (bárhol) felmerült költségeknek (ideértve a vállalkozói kivétet is) és/vagy a (2)-(7) bekezdésben említett bárhol felmerült növelő, csökkentő tételek külföldi telephelynek betudható bevétellel arányos része levonásával, illetőleg figyelembevételével kell megállapítani.

(16) A fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeg annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy

előállítására érdekében - alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített - beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (22) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza] teljesít, kivéve, ha megállapítja

a) a kivezetett rész után a (9) bekezdésnek a nyilvántartásba vétel adóévében hatályos rendelkezései szerinti mértékkel a vállalkozói személyi jövedelemadót [49/B. § (9) bekezdés], valamint

b) a kivezetett résznek az *a)* pont szerinti vállalkozói személyi jövedelemadót meghaladó része után a vállalkozói osztalékalap utáni adót [8. §], továbbá

az *a)-b)* pontban említett adókat késedelmi pótlékkal növelten a kivezetést követő 30 napon belül megfizeti. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék nyilvántartásba vétele évét követő harmadik adóév végéig nyilvántartásban maradt része után az *a)-b)* pont szerinti adókat a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és azokat késedelmi pótlékkal növelten megfizeti. A késedelmi pótlékot a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékot tájékoztató adatként

tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő kivezetés napjáig, illetve a nyilvántartásba vétel évét követő negyedik adóév első napjáig kell felszámítani és az említett napot követő első adóbevallásban kell bevallani. Az előző rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) azzal, hogy ilyenkor az említett adókat a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a fejlesztésitartalék-nyilvántartást úgy vezeti, hogy abból megállapítható(ak) legyen(ek) a kivezetett összeg(ek), valamint a kivezetés(ek) alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja(i) és összege(i), illetve a kivezetés(ek) miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.

(17) A kisvállalkozói kedvezmény és a kis- és középvállalkozások adókedvezménye szempontjából a foglalkoztatottak létszámát az egyes foglalkoztatottak munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt

naptári napok összegzésével, majd ezen összeg 365-tel történő elosztásával, tört hányados esetén lefelé kerekítve kell meghatározni.

(18) Az egyéni vállalkozó adózás utáni jövedelme egyenlő a (8) bekezdés a) pontjában említett (1)-(7) bekezdés szerint - a bekezdés további rendelkezése alapján a külföldi telephelynek betudható rész nélkül - megállapított vállalkozói adóalap és a kisvállalkozói kedvezmény együttes összegével, csökkentve

a) a (9)-(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adóval,

b) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adóval, azzal, hogy nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(19) Az (5)-(6) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában

a) az adóévi átlagos állományi létszámot a munkavállalók által az adóévben munkaviszonyban töltött naptári napok

összegével, majd ezen összegnek az adóév napjainak (a tevékenységet megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak számával történő elosztásával két tizedesre kerekítve kell meghatározni azzal, hogy a számításnál figyelmen kívül kell hagyni

aa) azt a munkavállalót, aki az egyéni vállalkozónál történő alkalmazását megelőzően az egyéni vállalkozóval a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő más személynél munkaviszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban, továbbá személyesen közreműködő tagsági jogviszonyban végzett munkát,

ab) a szülési szabadság, a gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, a betegség miatti 30 napon túli keresőképtelenség, a büntetés-végrehajtás naptári napjainak számát;

b) a havi minimálbér évesített összege:

ba) a havi minimálbér tizenkétszerese,

bb) a tevékenységét megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében a *ba)* szerinti összeg 365-öd része és az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak szorzata.

(20) Nem kell a (8) bekezdés *b)* pontját alkalmazni a vállalkozói adóalap megállapítására

a) a tevékenység megkezdése (újrakezdése) évében és az azt követő évben, ha az azt megelőző 36 hónapban a magánszemély egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott (ideértve azt az esetet is, ha ebben az időszakban nem volt bevétele) vagy

b) ha az egyéni vállalkozót az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.

(21)-(22)

(23) A (8) bekezdés alkalmazásában jövedelem-(nyereség-) minimum a vállalkozói bevétel 2 százaléka.

(24) A (20) bekezdés *b)* pontjában említett kár az elemi csapás okozta olyan elemi kár (több ilyen kár esetén azok együttes összege), amely a bekövetkezése évét megelőző adóévi vállalkozói bevételnek (a tevékenységét az elemi kár bekövetkezését megelőző adóévben kezdő egyéni vállalkozó esetében a kezdő év egy napjára eső átlagos napi bevétel 365 napra számított összegének) legalább a 15 százaléka. Ennek megállapítása - ha az egyéni vállalkozó nem rendelkezik tőle független szervezet által kiadott okmánnyal - az elemi kár

(károk) tényét és mértékét tartalmazó, általa kiállított olyan jegyzőkönyv(ek) alapján történhet, amelye(ke)t a káreseményt követő 15 napon belül megküldött az illetékes állami adóhatóság részére. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem nem terjeszthető elő.

(25)

Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági kistermelő átalányadóztatása

50. § (1) Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett adóévenként az adóév egészére az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint átalányadóztatást választhat a (4)-(7) bekezdésben foglalt rendelkezéseket is figyelembe véve akkor, ha

a) az átalányadóztatás megkezdését közvetlenül megelőző adóévben az egyéni vállalkozói bevétele a 15 millió forintot nem haladta meg, és

b)

c) az egyéni vállalkozói bevétele az adóévben nem haladja meg a 15 millió forintot.

(2) A mezőgazdasági kistermelő a Második rész rendelkezéseinek alkalmazása helyett adóévenként az adóév egészére átalányadózást választhat.

(3) Az átalányadózás kizárólag az egyéni vállalkozói, illetőleg mezőgazdasági kistermelői tevékenység egészére választható.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően az az egyéni vállalkozó, akinek az egyéni vállalkozói tevékenysége az adóév egészében kizárólag a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet szerinti kiskereskedelmi tevékenység, átalányadózást választhat, ha az átalányadózást közvetlenül megelőző adóévben vállalkozói bevétele a 100 millió forintot nem haladta meg.

(5) Az a magánszemély, aki egyéni vállalkozóként is és mezőgazdasági kistermelőként is jogosult az átalányadózás választására, külön-külön és egyidejűleg is alkalmazhatja a kétféle tevékenységre elkülönülten az átalányadózást.

(6) A tevékenységét az adóévben kezdő egyéni vállalkozó, illetőleg mezőgazdasági kistermelő az átalányadózást a tevékenységének megkezdésétől választhatja az (1)-(5) bekezdések rendelkezései szerint.

(7) Az az egyéni vállalkozó, aki az átalányadózását megszünteti vagy arra való jogosultsága megszűnik, ismételten átalányadózást - feltéve, hogy annak egyéb feltételei fennállnak - csak akkor választhat, ha a megszűnés (megszüntetés) évét követően legalább 4 adóév eltelt. Ha a jogosultsága a bevételi értékhatár túllépése miatt szűnt meg, az előbbi rendelkezéstől eltérően az átalányadózás - ha annak egyéb feltételei fennállnak - attól az adóévtől kezdődően újra választható, amely adóévben az e törvényben előírt bevételi értékhatár növekedett.

(8) A tevékenységét év közben kezdő vagy megszüntető egyéni vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott bevételi értékhatárt a tevékenység folytatásának napjaival időarányosan veheti figyelembe.

(9) E § alkalmazásában egyéni vállalkozói bevételnek az adóévben e törvény rendelkezései szerint megszerzett vállalkozói bevétel minősül.

51. § (1) Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó a bevételeit a 10. számú melléklet szerint - figyelemmel a 4. számú melléklet rendelkezéseire is - veszi figyelembe. Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozónál nem

minősül vállalkozói bevételnek a vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez költségei fedezetére vagy fejlesztési célra jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatás. A magánszemély az e bevételével összefüggő adókötelezettségeit az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint teljesíti.

(2) Ha az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a tevékenységét megszüntette, akkor

a) az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályokat kell értelemszerűen alkalmaznia, valamint az átalányban megállapított jövedelmét növeli az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított;

b) a megszüntetést követően ezen tevékenységére tekintettel érkező bevételre, felmerülő költségre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, ideértve azt is, hogy az adóévben

felmerült költség csak az adóévben megszerzett bevétel mértékéig számolható el.

(3) Az átalányadót választó egyéni vállalkozó, amennyiben az áfa-levonási jogát nem érvényesíti, a pénztárkönyv (naplófőkönyv) bevételi adatait vezeti, továbbá a vállalkozásával kapcsolatban felmerült összes költségének bizonylatait és egyéb dokumentumait az e törvényben foglalt általános szabályok szerint köteles megőrizni. Az átalányadózás nem mentesíti az egyéni vállalkozót a kifizetői minőségében, illetőleg más jogszabály előírása szerint rá vonatkozó nyilvántartási, bizonylat-kiállítási, valamint adatszolgáltatási, továbbá a számla-, illetőleg nyugtaadási kötelezettség alól.

(4) Átalányadózás választása esetén az egyéni vállalkozónak az áttérést megelőző év december 31-ét alapul véve, meg kell állapítania az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint a meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét, amelyet a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként kell nyilvántartania, amíg átalányadózást alkalmaz.

(5) Az (1)-(3) bekezdés rendelkezései szerint kell eljárnia az átalányadózás szerint adózó mezőgazdasági kistermelőnek is, azzal, hogy a bevételeit a 2. számú melléklet szerint kell figyelembe vennie.

52. § (1) Az átalányadózás szabályai addig alkalmazhatók, amíg az adóévben

a) az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói bevétele a 15 millió forintot, az 50. § (4) bekezdésében említett egyéni vállalkozó esetében a 100 millió forintot nem haladja meg.

b)

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjában említett bármelyik feltétel hiányában az átalányadózásra való jogosultság megszűnik. Ekkor, valamint ha az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó a tevékenységének megszüntetését követően az adóévben azt újakezdi, az egyéni vállalkozónak az adóév egészére nézve át kell térnie a vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazására. Ekkor át kell térnie a pénztárcönyv teljes és az egyébként szükséges részletező nyilvántartások vezetésére, azzal, hogy a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat

elégséges a pénztárkönyvben az abban foglalt részletezettség szerint, de tételenként egyösszegben feltüntetnie.

(3) Ha az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő átalányadózáásra való jogosultsága megszűnik, akkor a Második rész rendelkezései szerint kell eljárnia, azzal, hogy nyilvántartásaiban a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges egyösszegben feltüntetnie.

53. § (1) A jövedelmet a bevételből a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel

a) az egyéni vállalkozó 40 százalék,

b) az adóév egészében kizárólag a (3) bekezdésben, vagy kizárólag a (3) és (4) bekezdésben felsorolt tevékenységből bevételt szerző egyéni vállalkozó 80 százalék,

c) az adóév egészében kizárólag a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján kiskereskedelmi tevékenységből bevételt szerző egyéni vállalkozó 87 százalék,

d) a *c)* pontban említett egyéni vállalkozó - feltéve, hogy külön-külön vagy együttesen az adóév egészében kizárólag a

(4) bekezdésben felsorolt üzlet(ek) működtetéséből szerez bevételt - 93 százalék,

e) a mezőgazdasági kistermelő 85 százalék, illetőleg a bevételének azon részéből, amely állattenyésztésből vagy állati termék előállításából származik, 94 százalék

költséghányad levonásával állapítja meg (átalányban megállapított jövedelem).

(2) Az (1) bekezdésben említett százalékos mérték

a) az *a)* pontban meghatározott helyett 25,

b) a *b)* pontban meghatározott helyett 75,

c) a *c)* pontban meghatározott helyett 83,

d) a *d)* pontban meghatározott helyett 91,

akkor, ha az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tevékenységek a következők:

a) mezőgazdasági, erdőgazdálkodási (TESZOR 01, 02), bányászati (TESZOR 05-től 09-ig) és feldolgozóipari

(TESZOR 10-től 32-ig) termék-előállítás, építőipari kivitelezés (TESZOR 41, 42);

b) mezőgazdasági, betakarítást követő szolgáltatás (TESZOR 01.6), vadgazdálkodáshoz kapcsolódó szolgáltatás (TESZOR 01.70.10), erdészeti szolgáltatás (TESZOR 02.40.10) és zöldterület-kezelés (TESZOR 81.30.10);

c) halászati szolgáltatás (TESZOR 03.00.71), halgazdálkodási szolgáltatás (TESZOR 03.00.72);

d) feldolgozóipari szolgáltatás (TESZOR 10-től 32-ig), kivéve:

- valamennyi bér munkában végzett szolgáltatás,

- egyéb sokszorosítás (TESZOR 18.20);

e) építőipari szolgáltatás (TESZOR 43);

f) ipari gép, berendezés, eszköz javítása (TESZOR 33.1), gépjárműjavítás (TESZOR 45.20), személyi, háztartási cikk javítása (TESZOR 95.2), épületgépészeti berendezések javítása (TESZOR 43.21, 43.22, 43.29);

g) a taxis személyszállítás (TESZOR 49.32.11) személygépjármű kölcsönzése vezetővel (TESZOR 49.32.12), egyéb máshová nem sorolt szárazföldi

személyszállítás (TESZOR 49.39.39), közúti áruszállítás (TESZOR 49.41.1);

b) számítógép, kommunikációs eszköz javítása (TESZOR 95.1);

i) fényképészet (TESZOR 74.20);

j) textil, szőrmé mosása, tisztítása (TESZOR 96.01), fodrászat, szépségápolás (TESZOR 96.02), hobbiállatgondozás (TESZOR 96.09.11);

k) a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján folytatott vendéglátó tevékenység (TESZOR 56), kiskereskedelmi tevékenység (TEÁOR 47, kivéve a (4) bekezdésben felsorolt üzleteket).

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett üzletek a következők:

a) élelmiszer jellegű bolti vegyes kiskereskedelem (TEÁOR 47.11);

b) iparcikk jellegű bolti vegyes kiskereskedelem (TEÁOR 47.19);

c) zöldség, gyümölcs kiskereskedelme (TEÁOR 47.21);

d) hús, húсарu kiskereskedelme (TEÁOR 47.22);

e) hal kiskereskedelme (TEÁOR 47.23);

- f)* kenyér-, pékáru-kiskereskedelem (TEÁOR 47.24-ből);
- g)* egyéb élelmiszer-kiskereskedelemről a gyógytea és étrendkiegészítő termékek kiskereskedelme (TEÁOR 47.29-ből);
- h)* vasáru-, festék-, üveg-kiskereskedelem (TEÁOR 47.52);
- i)* gyógyszer-kiskereskedelemről a vitaminok kiskereskedelme (TEÁOR 47.73-ból);
- j)* gyógyászati termékek kiskereskedelme (TEÁOR 47.74).

(5) Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó tevékenysége év közben oly módon változik, hogy a korábban alkalmazott költséghányad már nem illeti meg, a változás időpontjában az év első napjára visszamenőlegesen át kell térnie a tevékenységének megfelelő alacsonyabb költséghányad alkalmazására. Amely adóévben az egyéni vállalkozó az adóév egy részében kiegészítő tevékenységet folytatónak is minősül, az adóévi összes bevételére az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmaznia.

(6) Ha az adóévre átalányadózást választó egyéni vállalkozó elhunyt és a tevékenységét folytató özvegye vagy örököse, vagy egyesített tevékenység esetén az özvegye vagy az örököse ugyancsak átalányadózást választott, akkor az elhunyt esetében az elhalálozás napjáig elért bevétel alapján

átalányban megállapított jövedelmet - az időarányos bevételi értékhatár figyelmen kívül hagyásával - az elhunyt által megszerzett jövedelemnek kell tekinteni azzal, hogy az elhunyt által elért bevétel beleszámít az özvegy vagy az örökös esetében az átalányadó alkalmazásának feltételéül megjelölt bevételi értékhatárba.

53/A. §

54. § (1) Az átalányadózás évében felmerült összes költséget elszámoltnak kell tekinteni, beleértve a korábban és az átalányadózás időszakában beszerezett tárgyi eszközök beszerzési és előállítási értékének az átalányadózás időszakára jutó értékcsökkenési leírását is a 11. számú melléklet II. fejezete szerint. Az átalányadózást megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az átalányadózás időszakának minden évében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését nem kell alkalmazni azon költségekre, fejlesztési kiadásokra, amelyek fedezetére jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján vissza nem térítendő támogatás folyósítása történt.

(3) Az átalányadózás választását megelőzően érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékra, foglalkoztatási kedvezményre, nyilvántartott adókülönbözetre, valamint a kisvállalkozások adókedvezményére a 49/B. §, illetve a 13. számú melléklet rendelkezéseit az átalányadózás időszakában is alkalmazni kell.

55. § Az átalányadózásra való jogosultság a határozat jogerőre emelkedésének napjával megszűnik, ha az egyéni vállalkozó terhére az adó- vagy vámhatóság számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért jogerősen mulasztási bírságot állapított meg.

56. § (1) Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő a bevétel megszerzése érdekében felmerült kiadásairól szóló számlákat és más bizonylatokat az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőrzi.

(2) Amennyiben az átalányadózást választó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő az 53. § szerint számított jövedelem és/vagy átalányadó számítására vonatkozó rendelkezéseket nem az 50-55. § rendelkezései szerint alkalmazta, illetőleg nem a tényleges bevételét vette

számításba, de az átalányadózás alkalmazására egyébként jogosult, a fizetendő adót az említett §-ok rendelkezései szerint kell megállapítani. Az átalányadózásra való jogosultság hiánya, vagy a jogosultság elvesztése miatt a vállalkozói jövedelem szerinti adózásról szóló rendelkezések, illetőleg a Második rész rendelkezései szerint kell az adót megállapítani.

Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése

57. § (1) Az egyéni vállalkozónak a (2)-(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével kell az adókötelezettségeit teljesítenie, ha a jogállását szabályozó külön törvény szerint az egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(2) Az egyéni vállalkozó magánszemély - a tevékenysége szünetelésének bejelentése alapján - egyéni vállalkozói tevékenységre vonatkozó adóbevallásra nem kötelezett, ha e tevékenységét az adóév minden napján szüneteltette (ideértve azt is, hogy a szünetelés bejelentését megelőzően vállalt kötelezettség alapján sem folytat egyéni vállalkozói tevékenységet), azonban e rendelkezéstől függetlenül a szünetelés időszakában is be kell vallania az adóévben

- a) kisvállalkozói kedvezményel,
- b) fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeggel,
- c) foglalkoztatási kedvezményel,
- d) nyilvántartott adókülönbözettel,
- e) kisvállalkozások adókedvezményével

kapcsolatban keletkezett adófizetési kötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozó, ha az adóév utolsó napján a tevékenységét szünetelteti, bevallásában kisvállalkozói kedvezmény, fejlesztési tartalék, foglalkoztatási kedvezmény címen jövedelmét nem csökkentheti, nem tüntethet fel nyilvántartott adókülönbözettel, nem érvényesítheti a kisvállalkozások adókedvezményét.

(4) Az egyéni vállalkozó

a) szünetelés időszakában költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) - az (5) bekezdésben említett kivétellel - nem számolhat el;

b) a szünetelést - a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg - az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal,

hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.

(5) A szünetelés kezdő napjától az addig végzett egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel a szünetelés megkezdésének adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) befolyt ellenérték (bevétel) a szünetelés megkezdése adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) igazoltan felmerült kiadás a szünetelés megkezdése adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet az egyéni vállalkozó a szünetelés megkezdése évéről szóló adóbevallásában vesz figyelembe.

A szünetelés megkezdése adóévéről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra minden olyan adóévben, amelyben a tevékenység az adóév minden napján szünetelt, az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

1997. évi LXXX. törvény a társadalombiztosítás
ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint
e szolgáltatások fedezetéről
(2020.01.01.-2020.02.26.-ig állapot)

(...)

IV. Fejezet

AZ ELLÁTÁSOK FEDEZETE

Járulékfizetésre vonatkozó általános szabályok

18. § (1) A társadalombiztosítási ellátások és a munkaerő-
piaci célok fedezetére

a) a biztosított természetbeni egészségbiztosítási járulékot,
pénzbeli egészségbiztosítási járulékot és munkaerő-piaci
járulékot (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási- és
munkaerő-piaci járulék), valamint nyugdíjjárulékot, a
kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó
nyugdíjjárulékot,

b)

c) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében említett személy egészségügyi szolgáltatási járulékot,

d) az egészségügyi szolgáltatások fedezetére a külön törvényben meghatározott személy egészségügyi hozzájárulást,

e)

fizet.

(2)

(3)

(4) A foglalkoztató a táppénzkiadásokhoz hozzájárul.

(5) A járulékokat a járulékalapot képező jövedelem kifizetésekor irányadó járulékmértékek szerint kell megfizetni. A járulékokat a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony megszűnését követően kifizetett (kiosztott) járulékalapot képező jövedelem után is meg kell fizetni.

(6)

19. § (1)

(2) A biztosított, a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó, valamint tagi munkavégzés esetén a

szociális szövetkezeti tag által fizetendő nyugdíjjárulék mértéke 10 százalék.

(3) A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék mértéke 8,5 százalék. Az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 3 százalék, a munkaerő-piaci járulék 1,5 százalék.

(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, tagi munkavégzés esetén a szociális szövetkezet, valamint a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 7710 forint (napi összege 257 forint).

(5) A foglalkoztató az 5. §-ban említett biztosított betegsége miatti keresőképtelensége, valamint a kórházi (klinikai) ápolása időtartamára folyósított táppénz egyharmadát hozzájárulás címén fizeti meg.

(6)

(7)

20. §

20/A. §

(...)

Az egyéni vállalkozók járulékfizetése

29. § (1)

(2)

(3) A biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (2) bekezdése szerinti nyugdíjjárulékot, valamint a 19. § (3) bekezdése szerinti egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot vállalkozói jövedelem szerinti adózás esetén a vállalkozói kivét, átalányadózás esetén az átalányban megállapított jövedelem után fizeti meg. A nyugdíjjárulék alapja havonta legalább a minimálbér, az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék alapja havonta legalább a minimálbér másfélszerese.

(4) Az egyéni vállalkozó a járulékfizetési alsó határ után nem köteles nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban gyermekgondozási díjban részesül,

b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

c) csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben egyidejűleg részesül

d) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

e) fogvatartott,

f) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét kell alapul

venni. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.

(6)

(7)

(8)

29/A. § (1) Az a biztosított egyéni vállalkozó, aki az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (a továbbiakban: eva adózó), a 19. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott járulékokat fizet. A nyugdíjjárulék alapja havonta a minimálbér, az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék alapja havonta a minimálbér másfélszerese.

(2) Az eva adózó egyéni vállalkozó járulékfizetési kötelezettségének megállapításánál értelemszerűen alkalmazni kell a 29. § (4)-(5) és (8) bekezdésének rendelkezéseit.

(3) Az eva adózó egyéni vállalkozó a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében egyoldalú nyilatkozattal vállalhatja, hogy a 19. § (2)-(3) bekezdés szerinti járulékokat az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék alapjánál magasabb járulékalap után

fizeti meg. A nyilatkozat az adóévre szól, melyet első ízben az adóévet megelőző év december 20-áig, azt követően a november hónapra vonatkozó járulékbevallásával egyidejűleg kell az állami adóhatósághoz benyújtani. A nyilatkozat az Art. szerinti végrehajtható okiratnak minősül.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően a 31. § (4) bekezdésében említett eva adózó egyéni vállalkozó a munkaviszonya, illetőleg a tanulói, hallgatói jogviszonya megszűnését követő tárgyévi időszakra is választhatja a magasabb járulékalap utáni járulékfizetést.

30. §

Ez a jogszabály 2020.01.01-től már hatályon kívül van helyezve!

2012. évi CXLVII. törvény a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról
(2020.01.01.-2020.06.30.-ig hatályban)
(...)

II. Fejezet

A KISADÓZÓ VÁLLALKOZÁSOK TÉTELES ADÓJA

1. A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya

3. §A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya

- a) az egyéni vállalkozó,*
- b) az egyéni cég,*
- c) a kizárólag magánszemély taggal rendelkező betéti társaság,*
- d) a kizárólag magánszemély taggal rendelkező közkereseti társaság,*
- e) az ügyvédi iroda*

ha az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény II. Fejezet rendelkezései szerint teljesíti. Az adóalanyiság létrejöttének nem akadályozója, ha az adóalany az adóévre az Szja tv. szerinti átalányadózást választott.

2. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése

4. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság a választás bejelentését követő hónap első napjával jön létre.

(2) A tevékenységét év közben kezdő vállalkozás bejelentését az állami adóhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesítheti. Ebben az esetben az adóalanyiság a vállalkozás nyilvántartásba vételének napjával vagy - ha az korábbi időpont - a létesítő okirat ellenjegyzésének napjával - de legkorábban 2013. január 1-jén - jön létre.

(3) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amelynek adószámát az adóhatóság a bejelentést megelőző két éven belül törölte, vagy ezen időszakban a vállalkozás adószáma jogerősen fel volt függesztve.

(4) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amely az Önálló vállalkozók tevékenységi jegyzéke, illetve a TEÁOR 2008 szerint 68.20 Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése besorolású tevékenységből az adóalanyiság választásának évében bevételt szerzett.

(5) Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó adózóként történő nyilvántartásba vételről értesítő levélben tájékoztatja a kisadózó vállalkozást.

A tájékoztatás tartalmazza különösen

a) a kisadózó vállalkozás nevét, elnevezését, székhelyének címét és adószámát;

b) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság kezdő dátumát;

c) a bejelentett kisadózó nevét, címét és adóazonosító jelét;

d) a főállású kisadózói jogállás esetén ennek tényét;

e) a kisadózó vállalkozások tételes adójának fizetendő összegét, az általános szabályok szerint esedékességét és a bevételi számla számát;

f) rövid ismertetőt a kisadózó vállalkozások tételes adójával kapcsolatos adókötelezettségről.

5. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiség megszűnik

a) a bejelentés hónapjának utolsó napjával, ha az adóalany bejelenti, hogy adókötelezettségeit a jövőben nem e törvény szabályai szerint teljesíti;

b)

c) a kisadózó egyéni vállalkozói jogállásának megszűnése napjával;

d) a kisadózó vállalkozásnak minősülő egyéni cég, betéti társaság vagy közkereseti társaság jogutód nélküli megszűnésének napjával;

e) a gazdasági társaság bejelentett kisadózó tagjának halálát követő nappal, ha a kisadózó vállalkozás tevékenységében más bejelentett kisadózó nem működik közre, és 90 napon belül más kisadózó nem kerül bejelentésre;

f) a gazdasági társaság bejelentett kisadózó tagjának a gazdasági társaságból való kilépését követő nappal, ha a kisadózó vállalkozás tevékenységében más bejelentett kisadózó nem működik közre, és a kisadózó tag kilépését követő napig más kisadózó nem kerül bejelentésre;

g) a tagsági jogviszony keletkezésének napjával, ha a betéti társaság vagy közkereseti társaság kisadózó vállalkozásnak nem magánszemély tagja lesz;

h) a mulasztási bírságot megállapító határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha az adóalanyiság időszakában elkövetett jogsértés miatt a kisadózó vállalkozás terhére az adó- vagy vámhatóság számla- vagy nyugtaadás elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapít meg;

i) az adószám alkalmazását felfüggesztő vagy törlő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a kisadózó vállalkozás adószámának alkalmazását az adóhatóság az adóalanyiság ideje alatt jogerősen felfüggeszti vagy törli;

j) az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat jogerőre emelkedésének napját magában foglaló hónap utolsó napjával, ha a kisadózó vállalkozás állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja a 100 ezer forintot;

ℓ) a végelszámolás, a felszámolás, a kényszertörlési eljárás kezdő időpontját megelőző nappal;

l) a 4. § (4) bekezdése szerinti tevékenységből származó bevétel megszerzése esetén a bevétel megszerzését megelőző nappal;

m) az átalakulást, egyesülést, szétválást megelőző nappal, ha az átalakulás, egyesülés, szétválás következtében a vállalkozás már nem felel meg a 3. §-ban foglalt feltételeknek.

(1a) A kisadózó vállalkozás a 4. § (4) bekezdése szerinti tevékenységből származó bevétel megszerzését követő 15 napon belül köteles az állami adóhatósághoz bejelenteni ezen bevétel megszerzésének időpontját.

(2) Az adóalanyiség megszűnéséről - az (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott okok kivételével - az adóhatóság határozatot hoz.

6. § Az adóalanyiség megszűnésének évében és az azt követő 12 hónapban az adóalanyiség ismételt nem választható.

3. A bejelentett kisadózó

7. § (1) Az adóalanyiség választásának bejelentésével egyidejűleg a kisadózó vállalkozás bejelenti azon kisadózónak vagy kisadózóknak a nevét, címét,

adóazonosító jelét és társadalombiztosítási azonosító jelét, aki vagy akik bármilyen jogviszonyban - ide nem értve a munkaviszonyt - végzett tevékenység keretében (ideértve különösen a személyes közreműködést, a vezető tisztségviselői és a megbízási jogviszony alapján végzett tevékenységet) részt vesz vagy vesznek a kisadózó vállalkozás tevékenységében. Egyéni vállalkozó kisadózó vállalkozás esetén az adóalany az egyéni vállalkozót mint magánszemélyt jelenti be kisadózóként.

(2) A vezető tisztségviselői feladatokat nem munkaviszony keretében ellátó, a kisadózó vállalkozással megbízási jogviszonyban álló és a személyes közreműködésre köteles tagokat a kisadózó vállalkozás köteles bejelenteni kisadózóként. A kisadózó vállalkozás tevékenységében a betéti társaság, közkereseti társaság kisadózóként be nem jelentett tagja kizárólag munkaviszony keretében működhet közre. E szabály megsértésével a kisadózó vállalkozás tevékenységében részt vevő tag közreműködését be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásának kell tekinteni.

(3) A bejelentésben nyilatkozni kell arról, hogy a kisadózó főállású kisadózónak minősül-e, a biztosítása a kisadózókénti

bejelentéssel jön-e létre, valamint nyilatkozni lehet arról, ha a kisadózó vállalkozás a főállású kisadózó után magasabb összegű tételes adó [8. § (4a) bekezdés] megfizetését választja.

(3a) A magasabb összegű tételes adó a bejelentést követően is választható. A magasabb összegű fizetési kötelezettséget a választás bejelentését követő hónaptól kell teljesíteni. A magasabb összegű tételes adót a választás visszavonása hónapjáig, a kisadózó vállalkozó főállású jogállásának megszűnése hónapjáig, vagy a kisadózó vállalkozás e fejezet szerinti adóalanyiségének megszűnése hónapjáig kell teljesíteni.

(4) Az adóalanyiség akkor jöhet létre, ha a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó kisadózó vállalkozás legalább egy kisadózót bejelent.

(5) Az (1) és (3) bekezdés alapján bejelentett adatok, tények megváltozását (ide nem értve a kisadózó címének változását) a kisadózó vállalkozás köteles az állami adóhatósághoz a változást követő 15 napon belül bejelenteni.

(5a) Az (5) bekezdés szerinti bejelentés azon adatok tekintetében, amelyeket más nyilvántartás közhitelesen

tartalmaz, úgy is teljesíthető, hogy az adatváltozásról a közhiteles nyilvántartást vezető szerv - ha ezt tőle a kisadózó vállalkozás kéri - az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül értesíti az állami adóhatóságot.

(6) Az (5) bekezdés szerinti változás bejelentése esetén az állami adóhatóság a megváltozott adatokról a 4. § (5) bekezdés szerint tájékoztatja a kisadózó vállalkozást.

4. A kisadózó vállalkozások tételes adójának mértéke és megfizetése

8. § (1) A kisadózó vállalkozás a főállású kisadózó után havi 50 ezer forint tételes adót fizet.

(2) A kisadózó vállalkozás a főállásúnak nem minősülő kisadózó után havi 25 ezer forint tételes adót fizet.

(3) Amennyiben a kisadózó vállalkozás több kisadózót jelent be, a tételes adót minden személy után külön-külön kell megfizetni.

(4) A bejelentett kisadózók után a bejelentés hatálya alatt megkezdett minden naptári hónapra a tételes adó egészét meg kell fizetni azzal, hogy amennyiben a kisadózó a tárgyhónap bármelyik napján főállású kisadózónak minősül, a fizetendő tételes adó mértéke 50 ezer forint.

(4a) A (4) bekezdés rendelkezésétől eltérően a kisadózó vállalkozás választhatja, hogy a főállású kisadózó után magasabb összegű tételes adót fizet. Az e választás alapján fizetendő adó minden megkezdett naptári hónapra 75 ezer forint.

(5) A kisadózó vállalkozások tételes adóját a kisadózó vállalkozás a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig megfizeti.

(6) Azon kisadózó vállalkozás, amely a naptári év minden hónapjára köteles az (1)-(2), valamint a (4a) bekezdés szerinti adót megfizetni, a kisadózó vállalkozás bevételének naptári évben elért összegéből a 12 millió forintot meghaladó rész után 40 százalékos mértékű adót fizet. Ha a kisadózó vállalkozás nem köteles a naptári év minden hónapjára az (1)-(2), valamint a (4a) bekezdés szerinti adót megfizetni, a 40 százalékos mértékű adót a kisadózó vállalkozás bevételének a kisadózó vállalkozási jogállás fennállásának az (1)-(2), valamint a (4a) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséggel érintett hónapjai és 1 millió forint szorzatát meghaladó része után fizeti meg.

(7) Amennyiben a kisadózó vállalkozás az általa kiállított számlán nem tünteti fel a „Kisadózó” szöveget, az Art. 172. § (1) bekezdése szerinti mulasztási bírsággal sújtható.

(8) A (6) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű adó megfizetése nem mentesít az (1)-(4) bekezdés szerinti tételes adó megfizetése alól.

(9) Nem kell megfizetni a kisadózó után az (1), a (2), valamint a (4a) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében a kisadózó

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban vagy ápolási díjban részesül,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette,

e) a Tbj. szerinti kiegészítő tevékenységet folytatóként keresőképtelen

kivéve ha a kisadózóként folytatott tevékenységbe tartozó munkát végez.

(10) Nem kell megfizetni a kisadózó után az (1), a (2), valamint a (4a) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan sem, amelyben a (9) bekezdés *a)-c)* pontjai szerinti állapot megszűnik akkor, ha ez az állapot legalább 30 napig fennállt. A 30 nap számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni azt az időszakot, amelyre vonatkozóan a (9) bekezdés szerint a kisadózó után az adót nem kell megfizetni.

(11) A kisadózó vállalkozás a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig köteles bejelenteni az állami adóhatósághoz azt, ha a tárgyhónapra vonatkozóan a (9)-(10) bekezdés szerint a kisadózó után nem keletkezik tételesadó-fizetési kötelezettsége. Nem kell a bejelentést havonta megismételni a (9) bekezdés *d)* pont szerinti esetben, azzal, hogy az említett esetben az adóhatóság - figyelemmel a (10) bekezdés rendelkezésére is - a kötelezettség módosítását a rendelkezésére álló adatok alapján hivatalból végzi el.

5. A kisadózó vállalkozások tételes adójával teljesített közterhek

9. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó kisadózó vállalkozások és kisadózók mentesülnek az adóalanyiség időszakában az adóalany gazdasági tevékenységével, az általa a bejelentett kisadózónak az adóalanyiség időszakában nyújtott tevékenységére tekintettel teljesített kifizetésekkel, más juttatásokkal és a bejelentett kisadózónak az adóalanytól a tevékenységére, tagsági jogviszonyára tekintettel megszerzett jövedelmével összefüggő alábbi közterhekkel kapcsolatos kötelezettségek alól:

a) vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;

b) társasági adó megállapítása, bevallása és megfizetése;

c) a személyi jövedelemadó, járulékok és az egészségügyi hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése;

d) szociális hozzájárulási adó és egészségügyi hozzájárulás, valamint a szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése.

(2) A kisadózó vállalkozások tételes adójának megfizetésével a kisadózó vállalkozás nem mentesül a kisadózónak nem

minősülő személyek foglalkoztatására tekintettel, illetve a kisadózónak nem minősülő személyek részére juttatott jövedelmek után teljesítendő adókötelezettségek alól.

6. A kisadózót megillető ellátások és a kisadózó jövedelme

10. § (1) A főállású kisadózó e jogállásának időtartama alatt biztosítottnak minősül, a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerezhethet, ezen ellátások számításának alapja havi 90 000 forint, magasabb összegű tételes adó fizetése esetén 150 000 forint. Az állami adóhatóság a 7. § és a 8. § (11) bekezdése szerinti bejelentések adattartalma alapján adatot szolgáltat az egészség- és nyugdíjbiztosítási szervek felé a főállású kisadózó biztosított jogállásának időtartamáról és az ellátások alapjáról.

(1a) Szünetel a főállású kisadózó biztosítása abban a hónapban, amelyben a főállású kisadózó után az adót a 8. § (9) bekezdés *d)* pontja alapján nem kell megfizetni.

(2) A nem főállású kisadózó - e jogviszonya alapján - biztosítottak nem minősül, társadalombiztosítási ellátásra és álláskeresői ellátásra jogosultságot nem szerez.

(3) Más jogszabályok alkalmazásában, különösen az Art. szerinti jövedelemigazolás kiállításának szempontjából a kisadózó jövedelmének a kisadózó vállalkozás utolsó, a megszerzett bevételről tett nyilatkozatában feltüntetett bevételének 60 százaléka, több tag esetén annak fejenként egyenlő része, de legalább a tételes adófizetési kötelezettséggel érintett hónapok és a havi minimálbér szorzata minősül.

7. Nyilatkozat a bevételről

11. § (1) A kisadózó vállalkozás az adóévet követő év február 25-ig az állami adóhatóság által rendszeresített, papír alapon vagy elektronikus úton benyújtott nyomtatványon nyilatkozatot tesz az adóévben adóalanyként megszerzett bevételéről.

(2) Ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, a nyilatkozatot a megszűnést követő 30 napon belül kell megtenni.

(3) Ha a kisadózó vállalkozás az adóévben megszerzett bevétel után a 8. § (6) bekezdése szerinti százalékos mértékű adó megfizetésére is köteles, az adóévet követő év február 25. napjáig, ha az adóalanyiség év közben szűnik meg, az adóalanyiség megszűnését követő 30 napon belül a százalékos mértékű adót bevallja és megfizeti.

(4) A 7. § (1) bekezdés szerinti bejelentés, a 7. § (5) bekezdés szerinti változás bejelentés és a 8. § (11) bekezdés szerinti bejelentés végrehajtható okiratnak minősül. Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozás kisadózó vállalkozások tételes adófizetési kötelezettségét - kivéve a 8. § (6) bekezdése szerinti százalékos mértékű adót - ezen végrehajtható okiratok és az adóhatóság határozata alapján tartja nyilván.

(5) A kisadózó vállalkozás az (1)-(3) bekezdés szerinti nyilatkozatban vagy bevallásban adatot szolgáltat bármely más személy (ide nem értve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt) nevééről és címéről, a naptári évben megszerzett, a kisadózó vállalkozás bevételének minősülő összegéről, ha az meghaladja az 1 millió forintot. Az adatszolgáltatás teljesítése során nem kell figyelembe venni a

kisadózó vállalkozás olyan bevételeit, melyről a kisadózó vállalkozás nem számlát állított ki.

8. Nyilvántartási kötelezettség

12. § (1) Az adóalany a kisadózó vállalkozások tételes adójával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit e § szerint teljesíti.

(2) A kisadózó vállalkozás a termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról köteles az Áfa tv. szabályai szerinti nyugta vagy számla kiállítására, azzal, hogy a kiállított számlán feltünteti azt, hogy „Kisadózó”.

(3) A kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartást vezet, amelyben időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a)* sorszám;
- b)* a bizonylat sorszáma;
- c)* a bevétel összege;
- d)* a bevétel megszerzésének időpontja.

(3a) A bevételi nyilvántartás vezetésével összefüggő kötelezettséget teljesítettnek kell tekinteni, ha a kisadózó vállalkozás az általa kiállított nyugtákat, számlákat teljes körűen megőrzi akkor, ha e dokumentumokból a bevétel megszerzésének időpontja hitelesen megállapítható.

(4) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(5) A bizonylatot, a nyilvántartást a kiállítás adóévet követő 5. naptári év végéig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

9. Adatszolgáltatási kötelezettség

13. § Az Art. szerinti adózó (ide nem értve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt és a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanyát) a tárgyévet követő év március 31-ig adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére a kisadózó vállalkozás nevééről, címéről, adószámáról, és a kisadózó vállalkozás részére a naptári évben juttatott, a

kisadózó vállalkozás bevételeinek minősülő összegről, ha az meghaladja az 1 millió forintot. Az adatszolgáltatás teljesítése során nem kell figyelembe venni a kisadózó vállalkozás olyan bevételeit, melyről a kisadózó vállalkozás nem számlát állított ki.

10. Munkaviszonytól való elhatárolás

14. § (1) A kisadózó vállalkozással kötött szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint, a rendeltetésszerű joggyakorlás feltételére figyelemmel kell minősíteni. Ha a kisadózó vállalkozással kötött szerződés, ügylet tartalma szerint a kisadózó és harmadik személy közötti munkaviszonyt leplez, akkor az adózási és egyéb jogkövetkezményeket e törvénytől eltérően a munkaviszonyra irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani.

(2) Az adóhatóság ellenőrzési eljárás keretében - a (3) bekezdés figyelembevételével az ellenkező bizonyításáig - vélelmezi, hogy a kisadózó és a kisadózó vállalkozással összefüggésben a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles adózó között munkaviszony jött létre.

(3) A (2) bekezdésben foglalt vélelmet akkor kell megdőltnek tekinteni, ha az alábbi körülmények közül egynél több megvalósul:

a) a kisadózó a tevékenységet nem kizárólag személyesen végezte vagy végezhetette;

b) a kisadózó a naptári évi bevételének legalább 50 százalékát nem a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személytől szerezte;

c) a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személy nem adhatott utasítást a tevékenység végzésének módjára vonatkozóan;

d) a tevékenység végzésének helye a kisadózó birtokában áll;

e) a tevékenység végzéséhez szükséges eszközöket és anyagokat nem a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személy bocsátotta a kisadózó rendelkezésére;

f) a tevékenység végzésének rendjét a kisadózó határozza meg;

g) a kisadózó vállalkozás minden kisadózóként bejelentett tagja, illetve a kisadózó egyéni vállalkozó a naptári év egészében a 2. § 8. pont *a)* vagy *g)* alpont szerint nem minősül főállású kisadózónak feltéve, hogy a kisadózó vállalkozás

naptári évi bevételének legalább 50 százalékát olyan személytől szerezte, akivel/amellyel a kisadózó a naptári évben nem állt a 2. § 8. pont *a)* vagy *g)* alpontban említett jogviszonyok egyikében sem.

(4) A 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személyt és az azzal kapcsolt vállalkozási viszonyban álló személyeket e § alkalmazásában egy személynek kell tekinteni.